

schammer

Hét onafhankelijke studentenblad van de Universiteit Gent

4 MAGEN ZONDER VLEES

COLOFON

Oplage

5000 exemplaren op gerecycleerd papier,
gratis verspreid in alle faculteiten, resto's en homes
van de UGent. Verschijnt tweewekelijks tijdens het
academiejaar.

VU

Laura Massa
Hoveniersberg 24, 9000 Gent

Druk

Geers Offset
Eekhoutdriestraat 67, 9041 Gent

Hoofdredacteur Chef Eindredactie
Laura Massa Emilie Devreese

Coördinator Chef Cultuur
Pieterjan Schepens Shauni De Gussem

Chef Reclame & PR Chef Wetenschap
Selin Bakistanli Nicolas Van Laere

Chef Lay-out Chef IT
Elisabeth Goethals Maxim Lippeveld

Redacteurs

Olivier 'Dodo' Vander Bauwede, Laetitia 'Mammoet'
Mouton, Lieselot 'Dinofelis' Le Comte, Elisabeth 'Moa'
Goethals, Aaricia 'Huija' Lambrigts, Loïs 'Blauwbok' Savat,
Timme 'Reuzenalk' Craeye, Arthur 'Sabeltandtjiger' Joos,
Joline 'Balinese Tijger' Vermeulen, Tom 'Kortsnuutbeer'
Antonissen, Roxanna 'Kelenken' Deleersnyder, Wouter
'Tarpan' De Rycke, Michelle 'Elf' De Baene, Marie 'Iguan-
odon' Van Oost, Elena 'Berberleeuw' De Bacquer, Kasper
'Tyrannosaurus Rex' Van Parys, Sofie 'Reuzenhert' Schi-
etecatte, Elise 'Rodriguesspreeuw' Bovendeur, Suzanne
'Kaapse Leeuw' Grootveld, Selin 'Wisent' Bakistanli,
Laura 'Moerasslak' Massa, Emilie 'Panda' Devreese

Medewerkers

Chloë 'Quagga' Van Gelder, Florence 'Hop' Marlière

Illustraties

Ine 'Griël' T'Sjoen, Pauline 'Korhoen' van der Wel, Lorenz
Kempeneers

Foto's

Arthur Joos, Justine Vergotte

Eindredactie

Elisabeth Goethals, Pieterjan Schepens, Elise Boven-
deur, Aaricia Lambrigts, Arthur Joos, Laura Massa, Ol-
ivier Vander Bauwede, Emilie Devreese, Timme Craeye,
Sofie Steenhaut, Suzanne Grootveld, Nicolas Van Laere

Cover

Ine T'Sjoen

TOURNÉE RÉSISTANCE

HOOFDREDACTEUR KLUST BIJ IN NOORD-KOREA

"Zijn we eigenlijk niet veel te braaf geworden?" De retorische vraag ontlokte heel wat provocatie in de zaal. 'Klootzakken pakken!' en 'Francken afdanken!' Dat en nog meer metrische hoogstandjes tegen de regering waren dinsdag te horen in een propvolle Vooruit. Honderden mensen waren daar samengekomen voor de boekpresentatie van 'Graailand', geschreven door PvdA-voorzitter **Peter Mertens**. Als ware messias

in jeans mocht hij lof opstrijken voor zijn boek en plaatsnemen in veilige, niet al te kritische debatjes met onder andere vakbondsmensen, feministen, en academici. PvdA mag zich wel in de handjes wrijven omdat zowat alle traditionele partijen hun gat verbrand hebben aan de graaicultuur, terwijl de communisten ogenschijnlijk financieel 'zuiver' blijven. Het momentum was er dan ook één om ten volle uit te buiten. Met joelend succes. Want ook al ben je geen fan, één ding moet je hen nageven: het thema van de graaicultuur claimt PvdA ten volle. Het boek kwam uit nog voor bekend werd dat politici zeer creatief bijklusten terwijl ze middenklasse verweten 'boven hun stand te leven'. Daarenboven verdienen PvdA'ers consequent 1600 euro in de maand, en dan moet je zoals **Tom De Meester** beweerde "al eens goed nadenken over wat je met dat geld efficiënt gaat doen."

"Wij moeten niet meer naar elke gemeente op stap gaan om te kijken wat er leeft bij de mensen, zoals **Gwendolyn Rutten**", klonk het.

"Alle minderheden moeten samenwerken, en zich niet tegen elkaar laten uitspelen."

Er volgde hevige kritiek op enkele individuele postjespakkers, mediamagnaten en de Davos-economisten. Toch wil Mertens naar eigen zeggen 'solidariteit in het verzet' om door te groeien. Of dat mét die elitaire economisten was, bleek niet erg duidelijk. "Alle minderheden moeten samenwerken, en zich niet tegen elkaar laten uitspelen", oreerde Mertens. Fijntjes merkte hij daarbij op dat het zelfs voor PvdA een strijd is om diverser te worden. "We zijn nog altijd veel te blank, en dat beseffen we", moest Mertens toegeven. Politiek blijkt steeds meer een zaak van experts voor experts, een parallelle wereld van statistieken en rapporten, maar zonder weinig beweging in de onderbuik van de maatschappij. Nauwelijks waren zijn woorden koud, of er liepen de volgende middag al mensen te betogen bij de Women's Strike aan het rectoraat, en later op de dag bestormde de Mars tegen Seksisme de Blandijn. Zo kreeg de dag toch nog een revolutionaire rode glans. De Grote Leider zag dat het goed was.

“Studenten met leerstoornissen vallen uit de boot”

13

ONDERWIJS

- 4 Kort en tijdlijn
- 5 On the Origin of: de wereld van Kina
- 6 Vlees in tijden van veggieburgers
- 10 Retorica op het internet
- 13 Leerstoornissen aan de UGent
- 15 Achterklap
- 16 Globish als onderwijstaal?
- 18 Internationaal
- 20 Home is where the heart is
- 21 Column
- 22 De Gleuf
- 24 InQuizitie

WETENSCHAP

- Wetenschapskort 26
- Veganisme: (eco)logisch? 27
- Redacteur op rantsoen 30
- Anticonceptie: weet wat je slikt 32
- Meme and you forever 34

27

“Je hebt zelfs nog meer resources nodig voor kaas dan voor vlees”

CULTUUR

- 36 Cultuuragenda
- 37 Gat in uw cultuur
- 38 The happy hoppers
- 40 Lijstje
- 42 Recensies
- 43 Taxi Fowed van Gent-Zuid

SATIRE

- 46 De Liegende Reporter
- 47 Twittertwats

“Ik vind het raar dat er niet meer accidenten gebeuren.”

43

Hier staan we dan. Elk aan een andere zijde van het conflict, elk aan onze eigen kant strijdend voor onze kameraden, burens, kennissen, vrienden, maar bovenal voor onszelf, om te bewijzen dat de eigen oeverkant de beste, de juiste is. Hoe is het zover kunnen komen dat de Coupure, waarvan de linkeroever nochtans tot nog niet zo lang geleden ons eigen kleine stukje hemel op aarde was, nu als een spreekwoordelijk onoverbrugbare muur tussen ons in staat? We wilden te snel gaan.

Achteraf besepte ik dat enkele uurtjes Overpoort niet genoeg waren om te weten wat ons te wachten stond. We zagen elkaar voor het eerst op **Shakie Shakie (Tomo No Kai, 14/03)**. De connectie was er. Wat wij op dat moment al na amper vijf minuutjes dansen hadden, dat zou nooit meer verdwijnen. Dat was een zekerheid. Je besloot bij me in te trekken in mijn kot aan de Coupure Links.

Het ging allemaal veel te snel, want nog geen 24 uur later sleepte je me mee naar een **praatavond** over BDSM (**Kajira, 15/03**). Jij scheen volkomen op je gemak, ik daarentegen kreeg het wat benauwd bij de gedachte aan zweepjes en handboeien. Toch liet ik dit kleine verschilletje niet in de weg van onze liefde staan. "Er zijn ergere dingen", dacht ik. En al snel zou ik daarin gelijk krijgen: op een

ochtend kwam je aandraven met het idee om "een kijkje te gaan nemen" op een **rommelmarkt (Home Konvent, 22/03)** en mijn "kale kamertje" wat meer "sfeer" en zelfs "huiselijkheid" te geven. Ik was gekrenkt in mijn eer. Mijn decoratieve talenten waren te min voor jou? Waren onze nachtelijke liefkozingen aan de linkeroever dan niet genoeg om je een thuisgevoel te geven?

Hoewel mijn liefde voor jou op dat moment voor de eerste keer echt op de proef gesteld werd, gaf ik je toch maar het voordeel van de twijfel. We trokken naar die verdoemde rommelmarkt, waar onze ooit o-zo-mooie romance zijn einde zou kennen. Jij, die nog geen uur geleden mijn interieursmaak beledigd had, had het lef om zelfs maar te denken dat een kadertje met de woorden "*Laugh, Live, Love*" ooit ook maar over de drempel van mijn persoonlijke paleisje zou geraken. Ik was gedegouteerd. Nooit had ik durven dromen dat mijn intuïtie mij die nacht in de Overpoort zo in de steek gelaten had. Ik wist nu dat ik fout over je was.

Nu staan we hier, elk aan onze kant van **Game Of Ghenteneers (26/03)**, want jij bent samen met je verdomde kadertje naar de rechteroever getrokken. Elk om te bewijzen dat de eigen oeverkant de beste, de juiste is. Maar vooral om de ander te tonen: "Dit is wat je mist."

TECHNICUM

1896

200 JAAR
JAAR 1949

UNIVERSITEIT GENT
SLAG OM GRAVENSTEEN

DOOR SELIN BAKISTANLI

1896

STUDENTENHUIZEN

'De Slag om het Gravensteen' is een van de bekendere liedjes in de studenten-codex - en met reden. Op 16 november 1949 verzamelden 136 studenten op het Sint-Veerleplein. Dit om de geschiedenis in te gaan met de grootste studentengrap ooit. Onder hen was er één meisje, het lief van een van de aanwezige jongens, Kris. De studenten, die onderling het wachtwoord 'Uilenspiegel' hadden afgesproken, drongen binnen in het kasteel en barricadeerden de poort. De politie en de brandweer werden erbij gehaald, maar de studenten bekogelden hen met fruit. Eenmaal ze binnen waren, paktten de agenten de studenten hard aan. Kris bleef tegenspartelen en zijn lief ging de annalen in met de quote "Maar geef u dan toch over, Kris!" Uiteindelijk werd geen enkele student gestraft. Tegenwoordig zou het *geen waar* zijn. De grap, die tot in de V.S. in het nieuws kwam, wordt nog steeds jaarlijks herdacht op de Uilenspiegelfeesten, georganiseerd door het KVHV, en op de Gravensteenfeesten, georganiseerd door het SK.

- ON THE ORIGIN OF -

DE WERELD VAN KINA

Sommigen kennen het van de aankondiging op Tram 1 aan de halte 'Verloren Kost', anderen hebben er nog nooit van gehoord, maar 'De wereld van Kina' is één van de negen Gentse musea. Wat voor museum is het en vanwaar komt die vreemde naam nu precies?

DOOR ROXANNA DELEERSNYDER

FOTO DOOR ROXANNA DELEERSNYDER

'De wereld van Kina' is een natuurmuseum voor kinderen en jongeren, dus vandaar ook de naam: Ki-Na (kinderen en natuur). Deze naam dateert pas sinds 2003, maar het museum zelf is een van de oudste van Gent. In 1922 al, besliste het gemeentebestuur om een plaats op te richten om jongeren warm te maken voor natuurwetenschappen. In 1924 opende vervolgens het 'Schoolmuseum' met verschillende verzamelingen opgezette dieren, fossielen, stenen, gedroogde planten en zeevieren. Rond het museum zelf werd een heemtuin ingericht, die meteen ook de eerste was van België en Nederland. In 1960 werd het museum gereorganiseerd en verplaatst naar de huidige locatie aan de Sint-Pietersabdij.

aan de ingang aan het Sint-Pietersplein. Het tweede deel, de Tuin, ligt wat verder in Gent: aan het Berouw 55. De tuin bevat meer dan 1500 soorten planten, grassen en bomen (een waar paradijs voor elke biologiestudent) en is een volledige reconstructie van de oorspronkelijke, oudste heemtuin van

de lage landen. Voor wie houdt van natuur en een groen en vredevol plekje zoekt in Gent, is de tuin zeker een aanrader!

DE FOPSPENBOOM

Er zijn verschillende exotische planten in de Tuin, maar toch is een die er uitspringt: de Fopspeen- of de Tuutjesboom. Dat is een zwarte moerbeiboom die (zoals de naam het al zegt) volhangt met fopspenen.

Het concept komt overgewaaid uit Zweden en Denemarken, waar jonge kinderen aangemoedigd worden om hun fopspenen op te hangen in een boom en te stoppen met tuten. Het idee werd ook in Gent geïntroduceerd en groeide uit tot een sociaal project waarbij de buurtbewoners en de scholen uit de omgeving betrokken werden. Elk jaar wordt er op vrijdagmiddag in de Sinterklaasperiode een evenement georganiseerd waarop de kinderen uit de buurt hun fopspenen komen ophangen in de tuin van de Wereld van Kina.

HUISJE, TUINTJE, KINDJE

Dit kindermuseum bestaat uit twee delen: het Huis en de Tuin. Het Huis is het museumgebouw aan het Sint-Pietersplein met daarin de collecties insecten, opgezette vogels, gesteenten en fossielen. Ter herinnering van het oorspronkelijke doel van het museum hangt nu nog steeds een bordje met de oude naam

VLEES IN TIJDEN VAN VEGGIEBUR

Dagen Zonder Vlees neemt langzamerhand de traditie van het vasten over. In plaats van onze steak bearnaise van het bord te bannen om religieuze redenen, beginnen steeds meer goddelozen dat felbegeerde stukje proteïne achterwege te laten om het klimaat een hart onder de riem te steken. Kritische vragen rijzen overal - en terecht. Vindt Moeder Aarde het vegetarisme echt bemoedigend?

DOOR ELISABETH GOETHALS, MARIE VAN OOST

FOTO DOOR ARTHUR JOOS

Riet Van de Velde, hoofd van de afdeling Milieu binnen de Directie Bestuurszaken van de Universiteit Gent, en **Sophie Huysveld**, die vorig jaar een doctoraat behaalde aan de UGent rond milieuduurzaamheid, stoppen na een lange fietstocht aan café de Hoeveslag om er de hongerige maag te vullen. "Een vegetarische optie?", vraagt cafébazin Peggy verbaasd, "is een salade geitenkaas *goe*?" Nadat café de Hoeveslag in februari collectief alcohol schrapte in het kader van Tournée Minérale en zichzelf op een Sprite trakteerde, zorgt Dagen Zonder Vlees er nu veertig dagen voor dat vlees en vis in de ban gedaan worden. "Veel moeten en weinig mogen", spuugt eenzame Jan samen met een klets bier uit. Maar deze veertig dagen zijn niet bedoeld om het slikvermogen van de brave mens te testen. Dagen zonder Vlees doelt op een bewustere en duurzamere omgang met eten. Krampachtig komt eenzame Jan

van z'n barkruk gekropen, verkondigt dat 'bewuster en duurzamer, dat dat zijnen buik nie vult' en verplicht ons zo tot een cafédiscussie: baat het echt dat vlees te laten?

HET IS EEN KLIMAATZAAK

Het wordt warmer op het terras van de Hoeveslag. Broeikasgassen worden uitgestoten, terwijl eenzame Jan nochtans zo z'n best deed om er eentje in te houden. "Dat zijn die koeienscheten", verklaart hij en hij heeft gelijk. Riet Van de Velde bevestigt deze stelling: "het is inderdaad zo dat koeien methaangas uitstoten en dat dit zeker zijn aandeel heeft, maar het gaat bijvoorbeeld ook om de massale kweek en import van soja om onze intensieve veeteelt te bevoorraden." Gigantische stukken regenwoud worden dagelijks ontbost (volgens 'Cowspiracy' een hallucinante hectare per seconde) in functie

van sojateelt. Die soja wordt vervolgens internationaal verscheept om gevoederd te worden aan vee dat te kort op elkaar staat. Geen wonder dat die beesten zo flatulent staan. En effectief, zo blijkt, zijn onze koeien winderiger dan die van een paar decennia terug. Dankzij een door de boer zorgvuldig uitgekozen dieet van maïs en soja kan de moderne koe meer eten, dikker worden en meer vlees produceren. Maar dus ook meer scheten laten.

De Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties (FAO) verklaarde dat 'de productie van vlees een hoofdoorzaak is van elk belangrijk milieuprobleem: van ontbossing, klimaatverandering en watervervuiling tot luchtvervuiling en verlies aan biodiversiteit.' Daarnaast vertelt Joods-Amerikaanse auteur **Jonathan Safran Foer**, die er het boek 'Eating Animals' aan wijdde, ons: "Volgens een recent onderzoek van de universiteit van Chicago draagt onze voedselkeuze even sterk bij aan het broeikas effect als ons transport. Dankzij de nieuwste gegevens weten we zelfs wat de rol van ons voedingspatroon is: omnivoren zorgen voor zeven keer zoveel broeikasgassen als vegetariërs." Daarbovenop verklaart de documentaire 'Cowspiracy' van **Kip what's in a name Andersen** en **Keegan Kuhn** dat de veeteelt jaarlijks 130 tot 290 biljoen liter water opsloopt. Er valt weinig ontkennen aan, de wijze waarop vlees nu geproduceerd en geconsumeerd wordt heeft een duidelijke impact op het klimaat.

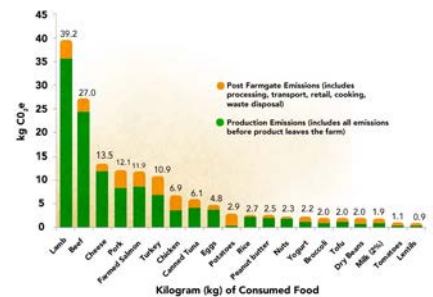

VEGETARIËR VS. FLEXITARIËR

Vlees eten wordt zo wel een lastige zaak. Rumoer steek de kop op in café de Hoeveslag. "En wat als we het gewoon lokaal houden?", vraagt struise Johnny zich af, "dan moeten we die beesten hun voer niet meer importeren, besparen we die ontbossing en meteen ook het transport van die velden hiernaartoe." Het café knikt collectief het hoofd. Riet van de Velde gaat hier echter niet mee akkoord: "De Boerenbond en het departement leefmilieu menen dat je veel beter reclame kan maken voor biologisch rundvlees. Op zich is dat wel een goed idee, maar het is praktisch niet haalbaar. Het aantal koeien dat zich hier met gras kan voeden, is heel erg beperkt. Als je alleen maar rundsvlees in de rekken zou hebben liggen dat biologisch gekweekt is, dan zijn uw rekken leeg." Daarnaast is er ook een groot verschil in wat soort vlees je in de pan schroeit. Volgens de website 'A meat eaters guide' stoot respectievelijk lamsvlees, rundvlees, varkensvlees en kalkoenvlees het meeste CO2 uit. Opvallend: de productie van kaas situeert zich op de derde plaats (tussen rund en varken), terwijl gecultiveerde zalm ook

niet zo onschuldig is (tussen varken en kalkoen).

Stilte in café de Hoeveslag. Jan Modaal leunt tegen de bar aan en begint te jengelen, "wat geeft u het recht om mij van mijnen wekelijkse stoverij met frieten te beroven?" Sophie Huysveld sust hem, "de oplossing is niet dat iedereen vegetariër moet worden, maar er is wel consensus dat minder vleesconsumptie een goede zaak is, dat we bijvoorbeeld allemaal flexitariër worden. Er zijn ook studies die aantonen dat als iedereen vegetariër zou worden, dat dat ook niet het beste idee is. Sommige gronden zijn niet geschikt om gewassen op te telen, maar wel geschikt om dieren op te laten grazen. Dieren kunnen ook dingen eten die wij niet kunnen eten, en kunnen dat dan omzetten in dingen die wij wél kunnen eten." "Mensen worden afgeschrikt door extremen, en zullen instinctief ingaan tegen wat hen wordt opgelegd. De typische Vlaming reageert ook zo: 'wie gaat er mij mijn stuk vlees ontzeggen?' Dat is een verkeerde boodschap, je moet mensen stimuleren door ze te laten inzien waarom het zo belangrijk is om minder vlees te eten. Als iemand ten volle begrijpt waarom, dan zou die sneller tot actie overgaan." vult

Huysveld aan.

VEGGIE VOOR DUMMIES

Toch mist Dagen Zonder Vlees volgens sommigen de belangrijkste doelgroep met hun oproep tot (parttime) vegetarisme. Studies tonen aan dat er weinig verschil is tussen geen vlees eten en weinig vlees eten. Er is wel een groot verschil tussen weinig of geen vlees eten en veel vlees eten. De deelnemers zijn vaak al veggie-minded, maar willen zichzelf veertig dagen uitdagen. De echte carnivoren liggen helaas minder in het bereik van de actie. De verknochte vleeseters die wél overtuigd konden worden, zijn vaak niet goed genoeg geïnformeerd, zegt Huysveld: "Laat dat vlees weg en je kan je bord nog steeds vullen met zaken die niet goed zijn voor het milieu. Wie dan

Vegetarisme volgende stap in evolutie?

bijvoorbeeld hip wil doen en elke dag avocado's begint te eten, of enkel boontjes uit Kenia, is ook niet goed bezig. Mensen die sowieso op een bewuste manier minder vlees eten, houden vaak ook automatisch rekening met die andere factoren."

"Allez, het is nog niet om het even wat. Meiske, wat moogt ge op den duur dan wel nog eten?", verwijt cafébazin Peggy Sophie Huysveld, "Dat ge van zo'n salade geitenkaas na twee minuten weer honger hebt, is uw probleem!"

"Wat is een gezonde vegetarische maaltijd? Dat is een goede vraag", meent

Huysveld. Een gebrek aan informatie kan ook een reden zijn om vlees te blijven eten, en dat kan Huysveld de vleeseters niet kwalijk nemen. Vaak zijn zij vastgepind op het typisch Vlaamse idee van de driedelige maaltijd: groenten, vlees en patatten. Het meest kant-en-klare vegetarische alternatief voor dat vlees zijn groenteburgers, en die passen goed in dat driedelige idee. Vlees out, *veggieburger* in. Er komt echter steeds meer kritiek op die veggieburgers, terecht volgens Huysveld: "Die burgers zijn inderdaad niet zo gezond, maar met die boodschap alleen

worden de dappere pogingen van de carnivoren de grond ingeboord en sturen we ze weer naar de vleeskant. Het is echt wel mogelijk om gezond vegetarisch te eten, maar er is niemand die zegt dat dat gemakkelijk is." Huysveld begrijpt dus wel wat onwetende vleeseters doormaken, maar toch is het geen geldig excuus: "Het is niet omdat het niet gemakkelijk is, of omdat niet iedereen dat direct zal kunnen, dat we moeten zeggen dat het onmogelijk is, of dat we beslissen om het niet te doen. Dat heeft tijd nodig."

GARDEZ-VOUS DE COMPRENDRE

In de massa verliezen we het individu. In een poging de wijsheid van Jacques Lacan eer aan te doen, ontblootten twee jongheren de ziel in naam van de wetenschap. De wetenschap over wat er achter het stereotype van plantenvreter of vleesverslinder schuilt.

HERBIVOOR

>LOUIS
>23 JAAR
>STUDENT BIO-INGENIEUR

CARNIVOOR

<CODY<
<22 JAAR<
<STUDENT RECHTEN<

WAAROM EET JIJ WEL/GEEN VLEES?

"Er is geen ontkomen aan: de ecologische impact van vlees eten is enorm. Zowel het waterverbruik, landgebruik en uitstoot van broeikasgassen zijn bijna niet te verantwoorden."

"Ik eet vlees omdat het gewoon enorm lekker is. Tijdens 40 Dagen Zonder Vlees ook een beetje als tegenbeweging tegenover het hele geitenwollensokkengebeuren. Zodra ik iemand hoor zeggen dat een Quorn-burger met quinoasalade minstens even lekker kan zijn als *the real deal*, krijg ik hartkloppingen."

WORD JE OVER DEZE KEUZE VAAK AANGESPROKEN?

"In feite niet. Vegetarisme wordt meer en meer geaccepteerd, al worden er natuurlijk nog mopjes over gemaakt nu en dan."

"Niet echt, carnivoren blijven naar mijn inziens nog altijd de norm."

WELKE STIGMA'S ZIJN AAN JOUW VOEDINGSKEUZE EN DE TEGENOVERGESTELDE KEUZE VERBONDEN?

"Alle essentiële voedingselementen die je uit vlees haalt, zijn perfect te vervangen (zelfs ijzer). Je blijft niet klein of fragiel als je van jongs af aan geen vlees eet. Vegetarisme is dus absoluut niet ongezond. Voorwaarde is natuurlijk wel dat je bewust je vervangproducten kiest. De enige gegronde reden waarom mensen nog vlees zouden eten is, volgens mij, omdat het lekker is. Ik zal dus nooit iemand verplichten om te stoppen met vlees eten."

"Dat we niet bewust bezig zijn met het milieu, dat we onethisch zijn en barbaarse praktijken sponsoren.

Qua milieubewustzijn is dat al helemaal van de pot gerukt. Mensen moeten zich bewuster zijn van wat ze eten en waar het vandaan komt. Kies voor de ecologisch verantwoorde lokale boer. Werk de gigantische overproductie weg. Elimineer de grote transportkosten. Dan hoeft vlees eten echt geen onoverkomelijk kwaad te zijn door de ecologische impact.

Ik vind het een bewonderenswaardige keuze als mensen uit ethische overwegingen bijvoorbeeld geen foie gras meer eten. Ik blijf mijn persoonlijke geneugten boven de de belangen van dieren stellen. In mijn ogen is de mens dan ook hiërarchisch hoger dan de dieren. Dat is mijn mening, en daar heb ik recht op. Live and let live (de mensen dan toch)."

BEN JIJ AANGESLOTEN BIJ EEN MILIEUORGANISATIE?

"Ik ben aangesloten bij Natuurpunt, dat zich onder andere bezig houdt met het behoud van natuurgebieden in Vlaanderen, en dat vind ik wel belangrijk."

"Nee, omdat ik geen enkele milieuorganisatie ken waar ik op alle punten mee akkoord ga."

BEN JE ACTIEF BEZIG MET JE GEZONDHEID?

"Ik let wel op wat ik koop. Als dat actief bezig zijn is met je gezondheid, dan wel."

"Als competitieve judoka ben ik van kinds af aan zeer intensief bezig met sport, en is mijn voedingspatroon weloverwogen. Het studentenleven heeft dat principe wel wat (lees: sterk) bevuild maar ik train nog altijd heel intensief."

IS DE VLEES- EN/OF ZUIVELINDUSTRIE VOLGENS JOU ONETHISCH?

"Beide industrieën hebben volgens mij een sterk onethisch kantje op verschillende niveau's.

"In zijn gehele niet, al zijn er zeker enkele grote excessen binnen deze industrie te vinden."

Kippen worden vetgemest in donkere stallen en vervolgens letterlijk opgeveegd om ze te vervoeren, legkippen zitten op elkaar gepakt in kleine kooien, de behandeling van de dieren in slachthuizen is vaak beneden alle peil, elke dag worden grote oppervlakten regenwoud gekapt voor de aanplant van soja, dat gebruikt wordt als diervoeder, elke dag worden tonnen dierlijke producten weggegooid omdat er een sterke overproductie is, et cetera..."

RETORICA OP HET INTERNET

TIPS OM ONLINE DISCUSSIES TE WINNEN

"Trolls hebben een
disproportioneel grote impact"

Discussies op het internet zijn een beetje
zoals Temptation Island: we verklaren het
voor gek, kijken tegelijk geamuseerd toe en
alleen wie zot genoeg is, neemt eraan deel.

DOOR LIESELOT LE COMTE, OLIVIER VANDER BAUWEDE

FOTO'S DOOR ARTHUR JOOS

Een heerlijk lustoord. Zachtjes kabbelende gesprekken. Een intellectuele discussie onder gelijkgestemde geesten. Tot plots. Een storm steekt op. De ontspannen conversatie ontaardt in een woest steekspel. Er wordt met modder gegooid, op de man gespeeld. Dodelijke oneliners vervangen de verheven taal. Hoe overleef je de aanval? Hoe kun je de Waarheid laten zegevieren? Of beter: hoe overtuig je anderen van jouw Grote Gelijk? Enkele tips van filosoof **Maarten Boudry**, zelf geen onbekende in virtuele arena's.

Internetdiscussies worden meestal als iets negatiefs beschouwd. Zijn er ook inherent positieve aspecten?

“Zelfs als je je volledig opsluit in je eigen cocon kom je toch in aanraking met mensen die compleet anders denken dan jij. Wat voor mij ook positief is, is dat je in tegenstelling tot een mondelinge discussie geen discussie hebt over wat er al dan niet gezegd is, wat in het beste geval leidt tot een vlotter debat. Een negatief aspect is dat mensen veel minder geremd zijn om zwaarder uit te halen, ook ad hominem. Wanneer mensen achter hun laptop zitten, zien ze gewoon namen, geen mensen met wie ze persoonlijk contact hebben. Verschillende tv-programma's hebben dit getest, door mensen te bellen die racistische reacties online posten. Sommigen hielden voet bij stuk, maar velen gaven toch toe 'dat het zo niet bedoeld was'. Een ander negatief aspect is niet zozeer de discussie zelf, maar wel dat er een negatieve sfeer ontstaat rond de discussie. Er is de meeste aandacht voor de meest negatieve zaken, want die springen in het oog. Heftige reacties die vroeger vervluchtten aan de cafétoeg, worden nu als rotte kersen geplukt en verspreid. Maar ik zou zeker niet zeggen dat het een eenzijdig negatief verhaal is. Voor alle nieuwe technologieën geldt dat het enige tijd duurt voor er een deontologische code ontwikkeld wordt, het is niet zo

dat mensen dat op een bepaald moment afspreken.”

Knack heeft op een bepaald moment de commentaren onder artikels helemaal uitgezet. Wat vindt u daarvan?

“Je kunt het zien als een wapenwedloop tussen moderatoren en trolls. Trolls worden steeds beter in het verspreiden van racistische boodschappen, propaganda of zelfs reclame. Ze hebben een disproportioneel grote impact en als je dat allemaal z'n beloop zou laten gaan, zouden alle discussiefora overspoeld worden door bagger. Dat ontmoedigt natuurlijk de mensen die wel willen reageren. Het volledige discussieforum afsluiten lijkt me niet wenselijk, maar ik kan wel begrijpen dat het modereren van een forum heel wat moeite kost en dat een krant de afweging maakt om dat niet te doen.

Wat De Standaard doet, is heel strikte regels opstellen; er mogen bijvoorbeeld geen links in de commentaren staan, er is een maximumlengte ... Ik weet echter liever dat ook de meest racistische commentaren bestaan, want als ik nu kijk naar reacties onder artikels van De Standaard blijven enkel de meest hoffelijke reacties over. Mensen zoeken

altijd wel een uitlaatklep en het feit dat ze niet mogen reageren zorgt voor frustraties. Bovendien is een krant verantwoordelijk voor de inhoud van de artikels zelf, dus misschien is een disclaimer een beter idee. Maar er moet misschien niet al te veel aandacht besteed worden aan de reageerders eronder. De mensen die het meest genuanceerd zijn, zullen zich niet geroepen voelen om hele dagen reacties te posten. Mensen die echt de moeite doen om hun punt te uiten, zullen nog altijd wel een lezersbrief sturen. Als ik iets schrijf voor *Knack.be* en mensen reageren er vervolgens op, dan steek ik daar zelf vaak iets van op. Niet dat dat representatief is voor de bevolking, maar het levert heel wat informatie op.”

OMDAT IK HET ZEG, DAAROM

Drogredenen bestaan al sinds de antieke oudheid en toch ontgaat het mensen dat er zoiets bestaat als 'ad hominem'. Hoe ga je daarmee om? Is het goed om mensen daarop te wijzen of eerder contraproductief?

“De termen ad hominem of drogredenen maken weinig indruk. Als mensen per se iemand zwart willen maken, dan doen ze

dat wel. Daarenboven, net omdat het zo'n handige etiketten zijn, worden ze heel gemakkelijk misbruikt. Als je bijvoorbeeld kunt argumenteren waarom iemand hypocriet is, is dat niet ad hominem. Zeker in politieke discussies of in rechtzaken is het heel vaak relevant om op een persoon in te gaan. Om een getuige te wreken moet je op de persoon ingaan. Het ad hominem-argument is dan toelaatbaar, zelfs noodzakelijk. Daarbij, het is onmogelijk om altijd zelf alle informatie te controleren, dus tot op zeker hoogte

moet je vertrouwen kunnen stellen in de persoon die de argumenten aanbrengt. Weten dat een persoon een bepaalde achtergrond heeft, is dan relevant om de informatie te beoordelen.

Ondervindt u zelf dat u minder discussies in het echt voert dan vroeger het geval was?

"Ik denk het wel. Ik heb al vaker lange, heftige discussies gevoerd met vrienden die zich voornamelijk op Facebook afspelen. Het zijn communicerende vaten:

hoe meer je op Facebook bespreekt, hoe minder je de nood voelt er in het echt over te spreken. In bepaalde contexten is het weliswaar nuttiger om iemand voor je te hebben, maar ook aan het gesproken woord zijn nadelen verbonden. Het is enorm vluchtig en voor je het weet begin je een metadiscussie te voeren over wat er al dan niet gezegd is. Wanneer je spreekt, heb je geen tijd om na te denken, er zijn geen referenties die je bij de hand hebt. Een mondeling debat is voor een deel vulling. Een radiointerview lul ik meestal zoveel mogelijk vol. Zeker in een politiek debat, is alles beter dan met je mond vol tanden te zitten. Het voordeel van het geschreven woord is dat je even kunt nadenken over de structuur en de inhoud van je antwoord en eventueel later kunt terugverwijzen."

IN MIJNEN TIJD

Zijn we er als samenleving dan op vooruit gegaan of geldt het credo 'vroeger was alles beter'?

"De oude Grieken waren natuurlijk veel beter in het memoriseren van teksten omdat hun brein daarop was ingesteld. Het was de enige manier om zaken in herinnering te houden. We hebben de kunst van het redevaarsen misschien wat verloren. Toch is goed dat er vandaag een diversiteit aan opties is."

Heeft u tips om een internetdiscussie te winnen?

"Een leep trucje dat ik soms toepas om discussies af te sluiten, is door aan te kondigen: "Dit is mijn laatste antwoord." Dat laat in feite het laatste woord over aan de ander en paradoxaal genoeg zorgt net dat ervoor dat de ander niet goed weet of hij nog tegen iemand aan het praten is. Dus de facto geef je het laatste woord aan jezelf."

"Een radiointerview lul ik meestal zoveel mogelijk vol"

"STUDENTEN MET LEERSTOORNISSEN VALLLEN UIT DE BOOT"

DOET DE UGENT VOLDOENDE VOOR STUDENTEN MET EEN BEPERKING?

Met meer dan duizend zijn ze, de studenten met een erkende functiebeperking aan de Universiteit Gent. Het bevoegde Aanspreekpunt roeit met de riemen die het heeft, maar toch blijft de drempel - vaak ook letterlijk - nog hoog.

DOOR ARTHUR JOOS, TOM ANTONISSEN

FOTO DOOR ARTHUR JOOS

“Indien u begeleiding nodig heeft tijdens evacuaties, neemt u contact op met noodplanning@UGent.be”, dat staat te lezen op de pagina over evacuatie voor mensen met een functiebeperking.

DREMPELS OMLAAG

Leven met zo'n beperking is, om het met een understatement te zeggen, complex, ook als student. Eenvoudige dingen als lessen volgen, 's middags in de Brug gaan eten of na je lessen een studentenactiviteit bijwonen - maar dus schijnbaar ook meer prangende zaken als evacueren - vragen voor sommigen heel wat geregeld vooraf.

Alvorens die eerder vermelde evacuatie kan plaatsvinden, moet je als student met een beperking natuurlijk eerst het gebouw binnen geraken. Ook dit is in veel gevallen geen sinecure, ondanks bedenkingen die reeds in 2013 door de Gentse Studentenraad - toen nog GSR - geuit werden. Studentenvertegenwoordigers voerden in dat jaar een universiteitsbrede studie uit over de toegankelijkheid van de gebouwen voor rolstoelgebruikers. Het

merendeel van de gebouwen kregen toen minstens een paar zogenaamde “algemene pijnpunten” mee.

Het hoeft niet te verbazen dat sommige auditoria in de oudere panden van de universiteit, zoals de Rozier, onbereikbaar bleken in een rolstoel. Ook nieuwere gebouwen, zoals de meer recente gedeelten van het complex dat de Rechts-

"Professoren moeten meer en beter geïnformeerd zijn"

faculteit herbergt in de Universiteitsstraat, scoorden echter vaak matig tot slecht. De meeste van die pijnpunten, zoals de staat waarin de Paddenhoek en diens torenhoge drempels zich bevindt, zijn niet of nauwelijks aangepakt.

UITZONDERING IS DE REGEL

Dit is ook het geval voor studentenhuis de Thermanal: hoewel de meeste lokalen toegankelijk werden gemaakt voor personen met een handicap, blijft het

gebouw zelf moeilijk bereikbaar. Studentenbeheerder en Thermanalcopyfee **Pieter De Pauw** beaamt dit: “De enige manier om de Thermanal in een rolstoel te bereiken is via de achteruitgang, aan de kaai. Eén of twee studenten hebben een badge om via de deur van de kelderverdieping het gebouw te betreden.” Het is dus niet onmogelijk om aan het studentenleven deel te nemen mits, opnieuw, planning vooraf. Volgens De Pauw moet echter nagedacht worden hoe we het studentenleven toegankelijker kunnen maken voor iedereen.

Voor elke student met een beperking lijkt *the name of the game* wel “uitzondering aanvragen”. Dat beaamt ook eerstejaarsstudente Toegepaste Economische Wetenschappen **Kato***: “Door mijn dyslexie heb ik een bijzonder statuut, waardoor ik meer tijd krijg voor mijn examens, die ik trouwens met de computer kan oplossen. Mijn examenvragen kan ik beluisteren via voorleessoftware, waarna ik de antwoorden kan uittypen, in plaats van deze met de hand uit te moeten schrijven. Dat is best handig, zeker voor

taalvakken.”

Een bijzonder statuut is echter geen garantie voor tegemoetkomingen: “Elke professor moet je aanvraag goedkeuren, wat niet zelden voor lastige situaties zorgt. Sommige professoren staan het niet toe, omdat ze er naar eigen zeggen het nut niet van inzien. Als je zelf geen dyslexie hebt, bevind je je natuurlijk niet in de positie om over het nut te oordelen”, aldus nog Kato. Alles hangt schijnbaar af van je eigen initiatief, of je nu toegang wenst tot een gebouw, een bepaald vak wil volgen of de hulp van een computer nodig hebt voor een examen. En daar wringt precies het schoentje: studeren met een beperking is nog steeds verre van vanzelfsprekend.

UIT DE BOOT

De overgrote meerderheid van studenten die met een beperking kampt, zijn mensen met leerstoornissen. Dyslexie en dyscalculie mogen dan wel minder hard klinken, toch vormen studenten met die aandoeningen het leeuwendeel van de benadeelde groep die extra hulp

kan gebruiken - en die hulp gaat verder dan wat extra tijd voor het afleggen van examens.

Volgens De Lange kunnen deze studenten op heel wat minder steun rekenen: “Zij vallen volledig uit de boot wat financiële ondersteuning betreft: ze komen niet in aanmerking voor een assistentiebudget of een tegemoetkoming voor pedagogische hulp. Toch hebben velen wel nood aan iets meer ondersteuning, bijvoorbeeld bij het schrijven van een bachelor- of masterproef. Wij proberen dan te helpen door te kijken of er niemand in hun netwerk zit waar ze op kunnen terugvallen, of verwijzen we door naar Taalbeleid.”

Hetzelfde geldt voor studenten met een ASS (autismespectrumstoornis). “Zeker zij kunnen wel wat meer individuele ondersteuning gebruiken, die wij als dienst - zeker in het eerste semester - niet altijd kunnen voorzien. We proberen dat op te vangen in samenwerking met de faculteiten. Al is gespecialiseerde hulp vaak wel nodig, die dan extern gezocht moet worden en waar de student in kwestie bijgevolg zelf voor moet instaan.”

"Het is eerder uitzonderlijk dat we vragen krijgen omtrent toegankelijkheid"

Het Aanspreekpunt is slechts een radertje in een veel groter geheel. **Stijn Defruyt**, een van hun medewerkers, verklaart: “De Vlaamse regelgeving bepaalt veel van wat wij effectief kunnen verwezenlijken. Het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap heeft zijn regels, het Departement Onderwijs evenzeer. Wij gaan mee in dat systeem.”

EEN VERHAAL VAN MIDDELEN

Op de vraag aan Charlotte en Stijn of ze toekomen met de middelen die de universiteit hen ter beschikking stelt, kijken ze elkaar even vertwijfeld aan. “Euh, ja. Maar in een hypothetische situatie waarin we met meer mensen en geld zouden kunnen werken, weet je natuurlijk niet in welke richting we zouden kunnen evolueren. Op dit moment vallen we op vlak van persoonlijke assistentie terug op wat we van de budgethoudende instanties ontvangen – en dat is geen bodemloos vat. Maar zo is nu eenmaal het landschap in Vlaanderen.”

Het is natuurlijk niet allemaal kommer en kwel. Studente Kato is over het algemeen tevreden met de begeleiding die ze krijgt en laat zich heel positief uit ten opzichte van het Aanspreekpunt. Ook haar vrienden met dyslexie en -calculie vonden gemakkelijk de weg naar hulp en weten zich vandaag meer dan behoorlijk te redden. Toch ziet zij ook nog een aantal zaken die voor verbetering vatbaar zijn. “Professoren moeten meer en beter geïnformeerd zijn. En het beeld dat de omkadering aan de universiteit pakken beter zou zijn dan in het middelbaar onderwijs – wat voortdurend wordt gezegd – is gewoon niet juist. Geen slecht woord over het ASF, maar ze doen wat voor de hand liggend is. En dat is goed, maar niet altijd genoeg.”

ACHTER KLAP!

SPANNEND

De Faculteit Rechtsgeleerdheid laat zien dat ze niet conservatief is. Ze hoort bij de oudste faculteiten van onze universiteit, maar vernieuwing is voor haar geen vies woord. Sinds begin dit jaar hebben we het bijvoorbeeld niet meer over de Universiteitstraat, maar over Campus Aula. Daar eindigt het echter niet. Er zal binnenkort een poll gelanceerd worden in de Faculteitsraad over de nieuwe naam van de faculteit. De strijd gaat tussen 'Faculteit Rechten en Criminologie' en 'Faculteit Recht en Criminologie'. Spannend.

PIJNLIJK

Het is vast heel veel studenten ontgaan, maar toch: de Universiteit Gent blaast dit jaar 200 kaarsjes uit! Ter gelegenheid van deze speciale verjaardag is er op 23 maart Dies Natalis, en wordt er een academische viering georganiseerd in de Aula Academica. Niet iedereen kan hier zomaar binnen: er wordt gewerkt met een systeem van uitnodigingen, een gastenlijst en een wachtlijst. Ons is ter ore gekomen dat **Marc Bracke**, Directeur Studentenvoorzieningen en een vooraanstaand persoon aan onze universiteit, op deze wachtlijst is terechtgekomen door een fout in de uitnodigingen. Pijnlijk. Zelfs wij staan niet op de wachtlijst.

STRAF

Petra De Sutter werd door Stad Gent verkozen als Strafst Gentenaar in de categorie 'Academisch'. Proficiat! Deze prijs heeft ze meer dan verdiend. Niet alleen is ze afdelingshoofd van de Afdeling Reproductieve Geneeskunde aan het UZ, ze is ook professor aan de UGent. In de uren die ze daarnaast heeft, zetelt ze als senator voor Groen en is ze een van de boegbeelden van de transgenderbeweging in België. Het is onze plicht om mee te geven dat ze met één puntje gebuisd was voor onze InQuizitie (zie middenpagina *Schamper* 571), maar dit maakte ze meer dan goed met haar enthousiasme.

GLOBISH ALS ONDERWIJSTAAL

INTERVIEW MET AD VERBRUGGE

's Nederlands toegankelijkste filosoof en voorzitter van BON (Beter Onderwijs Nederland) Ad Verbrugge was in Gent om te spreken op een debat over verengelsing in het hoger onderwijs. "Het is echt ridicuul", aldus de filosoof. Toch moeten we volgens hem maar beter niet te verkrampt reageren.

DOOR LAURA MASSA
FOTO'S DOOR ARTHUR JOOS

Een broeierig debat waait aan de universiteiten in Europa. Almaar meer vakken, of hele opleidingen, worden in het Engels gegeven, ten koste van de nationale taal. In Nederland is dat zelfs al driekwart van alle masteropleidingen. Voorstanders prijzen het internationaal allure, de financiële voordelen van eentaligheid en de mogelijkheid om bij te dragen aan internationaal onderzoek. Toch moeten we ons volgens Ad Verbrugge kritisch bezinnen over de context waarin dat

Engels wordt gesproken. En wat voor Engels dat dan juist is. Veel mensen spreken volgens Verbrugge eerder Globish. Hij legt ook uit wat dat betekent: "Het is pauper-Engels: een zeer vereenvoudigde vorm met een beperkte woordenschat en zeggingskracht."

Ook de historische inbedding van een universiteit wringt bij de toenemende mondialisering. Zo argumenteerde professor Yves T'Sjoen in een opinie in

Knack dat de universiteit haar historische wortels niet mag vergeten. De onderwijstaal van onze alma mater werd na Latijn en Frans pas volledig Nederlands in 1930. Ook Verbrugge onderschrijft dat: "Al te vaak primeert aan de universiteit een neoliberale logica die studenten als consumenten ziet. En dat terwijl er vaak offers zijn gebracht om een bepaalde taal te installeren. Universiteiten moeten onthouden waar ze vandaan komen." Zelf ziet hij ook parallellen met de situatie in

Nederland. “Nederlandse universiteiten zijn daar ook niet bijster goed in. Dat heeft ongetwijfeld te maken met onze regentencultuur, die erg Frans georiënteerd was.”

GLOBALISERING

De ironie bestaat er voor Verbrugge in dat diezelfde globalisering vandaag de dag steeds meer in vraag gesteld wordt. “Wat is de prijs die we betalen op maatschappelijk vlak? Dat is de vraag die nu aan de orde is. Dat geldt ook voor universitaire medewerkers, die onderdeel zijn van de globaliserende wetenschap. Als die steeds meer in dat globale netwerk willen inpassen, moeten ze in Engels publiceren. Daar spelen overigens ook commerciële overwegingen. Het aantal buitenlandse studenten heeft ook een sterke invloed op de Shanghai-rating, dus hoe meer hoe beter. Tegelijk vinden universiteiten het ook leuk om reisjes te kunnen maken over de hele wereld en naar congressen te gaan.”

NEDERLANDS GEVEN IN HET ENGELS

Of kleine richtingen kunnen blijven bestaan als ze niet in het Engels gegeven kunnen worden? “Die vraag hoef je zelfs niet serieus te stellen. Wetenschappelijk is dat een schande. Het is echt ridicuul. In Leiden heb je al Nederlandse Letterkunde dat in het Engels wordt gedoceerd. Ook Geesteswetenschappen wordt volkomen geïnternationaliseerd.” Het probleem daarbij is volgens Verbrugge ook dat iedereen denkt dat hij Engels spreekt, terwijl het eerder genoemde Globish meer aan de orde is. “Engels spreken is iets anders dan in het Engels onderwijs

krijgen. Het is aannemelijk dat studenten heel wat fouten zullen overnemen. Voor exacte wetenschappen vinden we dat geen probleem, maar juist waar taal cruciaal is, letteren- en geesteswetenschappen (sociologie, psychologie) moeten we taal op punt zetten”, pleit Verbrugge. “Het gemak waarmee die taal overboord wordt gezet, slaat me de schrik rond het hart.”

TAAL IS GANSCH HET VOLK

In hoeverre is de taalkeuze vandaag nog een politieke strijd?

“Taal is een deel van de identiteit, en dus politiek geladen. De idee dat de taal enkel dient tot communicatie, is een enorme reductie van haar kracht en veelzijdigheid. Het Nederlands doen afnemen zal het verzet en de polarisering nog groter maken.” Tegelijk klaagt Verbrugge ook de dubbele standaarden aan die we hoog houden over taalbeheersing van nieuwkomers: “Van Achmed en Fatima verwachten we dat ze de Nederlandse taal leren, maar van academici tolereren we dat

ze na vijf jaar nog geen woord Nederlands spreken. Toponderzoekers komen hier wonen, in een soort globish-sprekend milieu, doen niet meer de moeite om zich aan te passen, en wat veel erger is: ze geraken intellectueel geïsoleerd. Ze zitten in hun *bubble*.”

Verbrugge heeft het in zijn omgeving genoeg zien proberen. Wat moet volgens hem de standaard zijn? “Het moet niet het niveau zijn van Vondel, maar toch iets of wat aanpassing die getuigt van burgerzin. Dat gebeurt allang niet meer. Ik vind dat echt een heel ongelukkige ontwikkeling die ook culturele gevolgen heeft. Een deel van de elite voelt geen binding meer met de wereld om haar heen. De segregatie vindt plaats in de haarvaten van de hoogcultuur. Als je aan de bovenkant die verbinding niet cultiveert, zal de vervreemding toenemen.” En wat met Wilders? “Die heeft er alles mee te maken. Toch denk ik niet dat hij zal winnen. Ik mag hopen dat er genoeg tegenkrachten zijn.”

"WAAR STEM JE NU ECHT OP, ALS J

NEDERLANDSE TWEEDE KAMERVERKIEZINGEN

Over verkiezingstijden is er de laatste tijd al zeer veel gesproken. Na Amerika waait er een rechtse wind in Europa, zoals ook bij onze Noorderburen. Deze trekken midden maart naar de stembussen.

DOOR SUZANNE GROOTVELD, FLORENCE MARLIÈRE

Koplopers in de verkiezingen zijn de liberale huidig minister-president **Mark Rutte** (VVD) en de populistische **Geert Wilders** (PVV). Voor verkoper **Paul Peters** is het duidelijk: "Tijdens de aankomende verkiezing ga ik stemmen op Forum voor Democratie van **Thierry Baudet**, hiervoor heb ik altijd op de PVV gestemd. Een groot aantal partijen zijn voor de overdracht van meer bevoegdheden naar de Europese Unie. Deze zijn in woord en daad voor de verdringing van de autochtone Nederlanders op de banen- en woningmarkt. Dat steekt bij heel veel

mensen."

Chelsea Driegen, vanaf volgend jaar student Psychologie, blijft de huidig minister-president steunen. "In deze verkiezingschaos is het moeilijk overzicht te houden waar partijen nu echt voor staan. In kern sta ik voor het liberalisme en stem daarom op de VVD. Ze staan voor de vrijheid van het individu, tegen een enorme bureaucratie, voor meer geld naar defensie en strengere straffen, maar ook meer hulp voor mensen die een waardig einde aan hun leven willen maken. Dat zijn voor mij punten waar

ik achter sta." Maar niet iedereen is het hiermee eens: "Op de VVD zou ik nooit stemmen," vertelt **Casper Thalen**, student Econometrie aan de Rijksuniversiteit Groningen. "Ze geloven zo hard in de vrije markt, dat de zorg eronder lijdt. Dan heb je mijn stem niet meer."

EEN STRIJD OP LINKS

New kid on the block, **Jesse Klaver** (GroenLinks) wordt gezien als leider op links. "Waarschijnlijk zal ik op GroenLinks of D66 stemmen," vertelt

JE OP DE PVV STEMPT?"

Ezra de Bie, student Psychologie aan de Universiteit van Amsterdam. “Op basis van hun punten over onderwijs, zorg en cultuur.” De midden-linkse partij D66 is populair onder studenten, Casper: “Voor mij zijn hun standpunten rond klimaat en onderwijs van belang en dus kan de partij mijn steun verwachten.”

Maar niet alle partijen op links doen het goed: de PvdA staat een nederlaag te wachten. **Martijn**, rechtenstudent aan de UGent: “Ik stem op de PvdA voor hun inclusieve beleid op cultureel gebied en hun nadruk op een verbod op discriminatie. Dat het niet goed gaat met de partij ligt volgens mij aan het feit dat lijsttrekker, **Lodewijk Asscher**, zich nog te weinig heeft bewezen als politicus en daarom de mensen ook niet aanspreekt. Verder was het beleid van de partij de afgelopen jaren niet echt populair onder het linkse publiek, extra opvallend aangezien de partij in de regering heeft gezeten.”

THE REAL NEW KIDS ON THE BLOCK

Het gaat deze verkiezingen niet enkel over de partijen met de meeste zetels. In december leek het er op dat er een

recordaantal van eenentachtig partijen mee zouden doen aan de verkiezingen. Achttien nieuwe partijen telde het register, op de valreep bleven er toch maar achten-twintig partijen over. Een paar van deze partijen vallen enkel door de naam al op. Zo ook de partij die van hun belangrijkste standpunt meteen hun naam gemaakt hebben, de partij **JEZUS LEEFT** - u hoort het uit te schreeuwen in uw hoofd.

Opvallend verder is de de partij voor de Niet Stemmers (sic). Aangezien de Nederlanders geen stemplicht kennen, blijft een deel thuis met de verkiezingen. Om ook deze mensen een stem te geven in het parlement is de partij in het leven geroepen. Hun standpunt? Ze zullen nooit stemmen in parlement. Geen concessies en geen akkoorden. Logischerwijs heeft de partij geen standpunten omtrent heersende maatschappelijke discussiepunten.

ACHTER DE SCHERMEN

Een andere partij die geen extra uitleg verschaft bij hun standpunten: de PVV van Wilders. Het gaat vaak - te vaak?- over deze partij. In het begin niet serieus genomen, maar nu een serieuze kandidaat voor minister-president. Een gelijkaardig

verhaal over een leider met een opvallende voorkeur voor blond getoupeerd haar komt in gedachte. Niettemin blijft het een probleem dat degene die een grote kans maakt om Nederland te leiden, geen duidelijkheid verschaft bij zijn eigen partijprogramma. Een programma dat welgeteld een A4'tje telt.

“Ik vind het belachelijk,” vertelt Ezra. “Als je als politicus niet in staat bent om met de anderen te debatteren, komt het op mij over alsof je of geen goede argumenten hebt voor je standpunten en je niet bereid bent verantwoording af te leggen.”

“Er is een verschil tussen standpunten en een programma,” volgens Paul. “De PVV heeft wel standpunten maar geen echt programma. Aan de ene kant zijn programmapunten maar een wassen neus. Want na een eventuele coalitievorming moet er veel water bij de wijn worden gedaan waardoor er een gevoel van kiezersbedrog kan ontstaan. Aan de andere kant willen mensen wel graag weten wat de uitvoering van de standpunten precies gaat inhouden.”

Chelsea: “Mensen moeten zelf weten waarop ze stemmen, maar waar stem je nu echt op als je op de PVV stemt?”

Heb jij een goed idee voor meer duurzaamheid aan deUGent, maar mis je de centen?

Ding dan mee naar de duurzaamheidsaward 'de Groene Ruijter' en maak kans op 500 euro om je project te realiseren!

De wedstrijd legt de klemtoon op: initiatieven die werken aan een duurzamere studeer-, werk-, leef- en onderzoeksomgeving, die sensibiliseren en informeren over een bepaald duurzaamheidsvraagstuk of op een originele manier studenten en personeelsleden of een grotere groep stimuleren tot een duurzamere houding in het algemeen.

Info en voorwaarden - www.ugent.be/duurzaam

HOME IS WHERE THE HEART IS

Voor de huidige generatie homestudenten zal het geen soelaas meer kunnen bieden, maar tegen 2022 hoopt de Universiteit Gent twee splinternieuwe homes klaar te hebben. Daarna zal er gekeken worden om de vier oudste homes grondig te renoveren.

DOOR SELIN BAKISTANLI

De Universiteit Gent is de grootste speler op vlak van studentenhuisvesting in Gent, en dit willen ze duidelijk graag zo houden. Voor niet-erasmusstudenten heeft de UGent zes homes in de aanbieding: Home Vermeylen, Home Bertha De Vriese, Home Fabiola, Home Heymans, Home Boudewijn en Home Astrid. Samen goed voor zo'n 1669 wooneenheden. Toch moest de UGent vorig jaar nog zo'n 400 studenten weigeren wegens plaatstekort. Hier zal in de toekomst aan tegemoet gekomen worden door de bouw van twee nieuwe homes.

HOMEPIE, BOOMPIE, BEESTJE

Begin vorig semester keurde de Raad van Bestuur en de Sociale Raad een grootschalig project omtrent huisvesting goed: 'Anderswonen at UGent'. Dit project omvat twee grote aspecten, namelijk de bouw van nieuwe homes en het renoveren van de vier oudste homes. De twee nieuwe homes zullen samen voor minstens 567 extra kamers zorgen voor UGent-studenten. Op 17 februari keurde het Bestuurscollege de locatie voor deze homes goed. De eerste zal op Campus Heymans komen te staan, de tweede op Campus Sterre. Deze goedkeuring is onder voorbehoud. "De voorkeur ging uit naar deze locaties, op UGent-terrein, maar of ze finaal daar gebouwd zullen worden hangt onder andere af van de architecten", wist **Lennert Noppe**, studentenvertegenwoordiger in het Bestuurscollege, ons te zeggen. Tegen 2022 zouden de twee nieuwe homes klaar moeten zijn.

Kostenplaatje? Ongeveer 36,8 miljoen euro. Per nieuwe kamer werd er 65.000 begroot. Dat belooft wat anders dan de *crappy* kamertjes in de andere homes.

VERANDERING VOOR VERNIEUWING

Wat die *crappy* kamertjes betreft, is er ook verandering op komst. Het tweede luik van 'Anderswonen at UGent' is het renoveren van enkele universitaire homes die er slecht aan toe zijn. Nadat de nieuwbouwhomes er staan, zullen de vier oudste UGent-homes, zijnde Home Vermeylen, Home Fabiola, Home Boudewijn en Home Astrid, gradueel gerenoveerd worden. Dit staat gepland tegen ten laatste 2027. Wanneer een home gestript en gerenoveerd wordt, moeten de studenten van deze home tijdelijk hun intrek nemen in de nieuwe homes. Van immer klagende homestudenten zal de

UGent vanaf dan hopelijk geen last meer hebben.

WHEN LIFE GIVES YOU LEMONS

Tot die tijd maken enkele homestudenten echter van de gelegenheid gebruik om te klagen. Goed voor ons want zo krijgen wij ons boekje gevuld. Een bloemlezing uit de nieuwste klacht die we hebben ontvangen: "Ik vraag me af welk genie op het idee is gekomen in plaats van de zonblindende een pikdonker gigantisch enkel gordijn te hangen, dat volledig opgeplooid nog steeds de helft van het raam inpalmt en bijgevolg de helft van de kamer stekedonker maakt. (...) Heeft er iemand ooit bij stilgestaan dat vitamine D vrij essentieel is voor menselijk welzijn? Ik zeg nog niets over planten, die zonder licht niet eens kunnen leven. In de paar uur dat die dikke stoflap er heeft gehangen is mijn citroen al een blad kwijtgespeeld."

OVER LEVEN

OP NAAR EEN DUURZAAM LEVEN

DOOR SOFIE SCHIETECATTE

Het walhalla van de shopaholic: de Veldstraat, de Langemunt, het Zuid, ... Je wordt rond de oren geslagen met hoeveel er is en hoeveel we denken nodig te hebben. Volgens de theorie heb je basisbehoeften en zaken die als extra gezien worden. Maar als je goed om je heen kijkt, zie je heel veel mensen die zich ervan overtuigen dat al deze materie ons gelukkig maakt. We zien echter niet in hoeveel tijd en energie erin kruipt om de gemaakte financiële put arbeidsgewijs weer te dicht en dat we daardoor vaak iets anders niet kunnen doen. We wijden een leven aan werken, maar dat hebben we precies nog niet goed door. We gaan het grootste deel van onze levensduur investeren om als *return on investment* te bezitten en niet om te overleven.

Hypothetisch: wat als we minder nodig hebben, kunnen we het ons dan ook permitteren om minder te gaan werken en meer tijd te hebben om te leven? Dit leven stellen we momenteel bijna gelijk aan consumeren. Want voor veel zaken die je wil doen, heb je ook geld nodig en om aan dat geld te raken dien je te werken. Ik heb me er ook zeker schuldig aan gemaakt, maar ik kom stilaan tot het besef dat we door bescheidener te leven ook best gelukkig kunnen zijn. Bedenk eens, de Homo Sapiens kwam al ongeveer 200.000 jaar geleden in Afrika voor als soort. Toen hadden we dagtaken als het verzamelen van besjes of eieren, jagen, af en toe eens paren, waren we extatisch dat we gewoon vuur konden maken en dat verhaal vertellen we trouwens nog steeds. Kortom, toen had men tijd en ruimte om te doen wat het leven zich op een bepaald moment aandiende. Bijvoorbeeld: een soortgenoot kwam te sterven en men wist niet steeds hoe dit kwam, men had verdriet en ging er samen mee

om. Er overkwam ons vroeger veel meer en dat zijn we stilaan gaan controleren. Het niet beheersen en het niet weten, zijn we jammer genoeg grotendeels kwijt en we kiezen ervoor om niet meer stil te staan.

"We worden geleefd, door de jachtige stroming der maatschappij die we ironisch genoeg samen in stand houden."

De dood bijvoorbeeld hebben we afgeschaf: na drie dagen wordt van je verwacht dat je de taken van alledag weer kan opnemen en er kan staan zoals voorheen. Evolutionair gezien waren dit de eerste zaken waar we als soort mee geconfronteerd werden en we hadden er ook de tijd voor: om geboren te worden, te eten, te slapen, te leven en te sterven. Deze tijd hebben we over duizenden jaren heen verbannen. Hoe mensen kunnen vertellen dat 'het leven voorbijgevlogen is' en ze opeens de grijze seniors van de bende zijn. De gemiddeld 80 nietige jaartjes die we mogen bewandelen op deze planeet, worden ons grotendeels gedirigeerd als we niet waakzaam zijn. We worden geleefd, door de jachtige stroming der maatschappij die we ironisch genoeg samen in stand houden. We leven aan 200km/u en kunnen niet inschatten wanneer het genoeg is, tot we op een *civilisation crash* afsteveneren? Kabouter lui, mijn beste kerel, ik word er ook zo moe van. Hiervoor bedank ik vriendelijk en wens ik een alternatief levenspad in te slaan, één waarin ik ruimte maak om te zijn. Op een comfortabele manier waarbij ik niets tekort kom, maar ik me ook bewust ben van de onnodige extra's die ik probeer te vermijden en er zo ruimte ontstaat om het leven te verkennen: *back to the roots of being*.

DE GLEUF

"Vooraf zeiden collega's mij dat ik absoluut niet moest zeggen dat ik lid was van een loge. Maar vrijmetselaar zijn en het niet zeggen, is hypocriet. Sterker nog, de ledenlijsten zouden openbaar moeten worden gemaakt moeten." (Prof. **Freddy Mortier**, vicerector in *De Morgen* 21 sept. 2013)

Dat laatste is echter nog niet gebeurd en zal waarschijnlijk in nabije toekomst evenmin gebeuren. Is dat van enig belang voor de aanstaande rectorverkiezingen? Waarom zou je als student op de hoogte moeten zijn van welke ideologisch ingegeven machtsspelletjes er worden gespeeld binnen de hoogste regionen van onze universiteit? Nu wij als studenten het recht hebben om mee te stemmen in de rectorverkiezingen, is het noodzakelijk dat we dit met volle kennis van zaken kunnen doen. Maar wie heeft er dan de touwtjes in handen binnen de UGent? En wat is de rol van de loge hierin?

De loge kan het best omschreven worden als een clubje zichzelf belangrijk wanende mannen: dokters, advocaten, politici ... Zij helpen elkaar waar mogelijk en dat mag ruim worden opgevat: alles binnen en net over de grenzen van de wet is aanvaardbaar. De loge heeft zich eveneens genesteld in onze alma mater en mede door haar aanwezigheid wordt ten tijde van de rectorverkiezingen een klassieke breuklijn, die tussen de vrijzinnigen en de katholieken, binnen de UGent weer springlevend.

Zo bleek ook bij de aanstelling van de huidige rector, die zich nochtans nooit met deze ideologische strijd heeft willen inlaten. Niet alleen was zij de tweede rector van katholieke komaf op rij; de kandidaat van de loge en de vrijzinnige fractie, prof. Mortier, had de verwachtingen voor hen niet ingelost. Om die reden zoekt de loge nu vergelding: haar kandidaat moet en zal het worden, koste wat kost. Prof. **Rik Van de Walle** is de ideale pion. Als "pluralistisch vrijzinnige" (*De Morgen* 27 jan. 2017) wordt prof. Van de Walle gesteund door o.a. de man die in vrolijk roze op de vorige cover van *Schamper* prijkte, een aantal decanen en vooraanstaanden binnen de UGent - allen lid van loge trouwens. Is er nog enig democratisch proces mogelijk? Beseft prof. **Mieke Van Herreweghe** dat zij in dit hele gebeuren wordt gebruikt?

Een lidmaatschap van of gesteund worden door de loge maakt van een kandidaatrector niet per se een slechte kandidaat, dat heeft het verleden reeds aangetoond. Maar toch, mogen wij van onze bestuurders en decanen niet verwachten dat zij zich over hun persoonlijke overtuigingen kunnen zetten en het belang van de UGent verdedigen? Een hogeronderwijsinstelling moet er in de eerste plaats zijn voor haar studenten, huidige én toekomstige; niet voor de machtsvetes van een geheimzinnige, moreel laakbare organisatie.

DOOR ANONIEM

Zelf een lezersbrief schrijven? Stuur dan een mail met als onderwerp "lezersbrief" naar schamper@schamper.ugent.be of een brief naar Schamper.

Uw taalreis begint in de Wolstraat 29 in Antwerpen

**KOM ONS
BEZOEKEN!**

We zijn op 20 meter van de halte
Sint-Katelijne (tram 10 of 11)

ESL

Antwerpen Wolstraat 29 t 03 206 22 65
www.esl-taalreizen.com

INQUIZITIE

WETENSCHAPPEN

Deze maal doen we het de Faculteit Wetenschappen aan. Graag zouden we dan ook zien of de kennis van onze experimenterende vriendjes verder reikt dan atoompjes en obscure krachten. Slachtoffers van dienst zijn Johannes Weytjens, voorzitter van de Gentse Studentenraad, en professor Dirk Poelman, die onder meer de bio-ingenieurs en farmaciestudenten onderricht in de wondere wereld van de fysica.

door Selin Bakistanli en Kasper Van Parys

lay-out door Selin Bakistanli

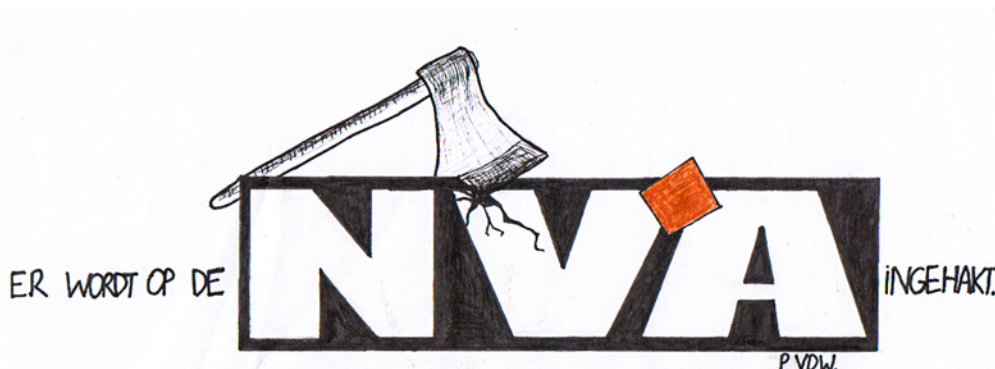
HET GETAL VAN DE WEEK: 14

Soms zijn er redenen waarom we niet geassocieerd willen worden met onze universiteit. Louche pensioenregeling, seksueel grensoverschrijdend gedrag, machocultuur, anyone? Vaker echter zijn er redenen om wél trots te zijn op onze alma mater. Dit is zo'n moment. De UGent staat met 14 disciplines in de top 100 van de QS *World University Rankings by Subject*, een rankingsysteem per discipline. Vorig jaar waren dat er nog 12, we gaan dus in stijgende lijn! Er zijn 4 disciplines die het zelfs tot de top 50 geschopt hebben: Diergeneeskunde (20), Psychologie (34), Sportwetenschappen (41) en Land- en Bosbouw (46). Als je weet dat er 4438 universiteiten zijn geëvalueerd, is dat eigenlijk echt zorgoed. Daarnaast vinden we ook 10 andere disciplines die de top 50 niet behaald hebben, maar toch een plaatsje veroverden in de top 100: Archeologie, Rechten, Geografie, Geschiedenis, Biologische Wetenschappen, Milieuwetenschappen, Farmacie en Farmacologie, Verpleegkunde, Conflict- en Ontwikkelingsstudies en Anatomie en Fysiologie. Er bestaan verschillende universitaire rankings, waarin de UGent het afwisselend goed en minder goed doet. Dat komt omdat elke ranking waarde hecht aan andere parameters. Bij de QS-ranking is dit 'reputatie': de helft van de punten worden toebedeeld door academici en bedrijven wereldwijd die zegegen welke instelling het beste werk levert. *Goeien bal, UGent.*

door Selin Bakistanli

Oplossingen:

Gibraltar - Partij voor de Vrijheid - Johannes Vermeer - All Blacks - de Stomme van Portici - Nokia 3310 - Graafland - Zloty - Mona Lisa - Kasteelmoord

cartoon door Paulien van der Wel

Prof Dirk Poelman

Johannes Weytjens

Welk stuk grondgebied in Spanje behoort eigenlijk tot Groot-Brittannië?

"Is dat Gibraltar?"

"Ik neem aan dat dat een van die eilandengroepen is. Ik weet het niet."

Waarvoor staat de afkorting van de partij van Geert Wilders?

"Oei, ik weet zelfs niet wat de partij van Geert Wilders is."

"Ik ben aan het nadenken wat de afkorting van de partij zelfs is. Partij van het Volk?"

Wie schilderde 'Meisje met de parel'?

"Is dat Van Eyck?"

"Aha, dat is Johannes Vermeer, mijn mooie naamgenoot."

Wat is de bijnaam van het Nieuw-Zeelandse rugbyteam, bekend om hun haka?

"Geen idee."

"Ik heb die vraag onlangs nog gezien op een quiz. Iets met *black*."

Welk toneelstuk gaf aanleiding tot de Belgische Revolutie?

"De Stomme van Portici."

"Nu ben ik in de war. Ik heb verschillende namen in mijn hoofd. Het Verdriet van België?"

Van welk legendarisch gsm-model bracht Nokia onlangs een nieuwe versie op de markt?

"De 3310."

"De 3310 zeker?"

Hoe heet het nieuwste boek van Peter Mertens?

"Wie is Peter Mertens?"

"Graailand? Er ligt hier een kopie van Zoë (bestuurslid Sociaal, *red.*) in ons lokaal."

Welke munteenheid wordt in Polen gebruikt?

"De zloty."

"Heel voor de hand liggend: de euro?"

Welk schilderij staat ook bekend als La Gioconda?

"De... *Allez*, in het Louvre van *dingske* hé. Met de mysterieuze glimlach... De Mona Lisa."

"De Mona Lisa."

Welke naam werd gegeven aan de moord op Stijn Saelens, waarvan het proces momenteel loopt?

"De Kasteelmoord."

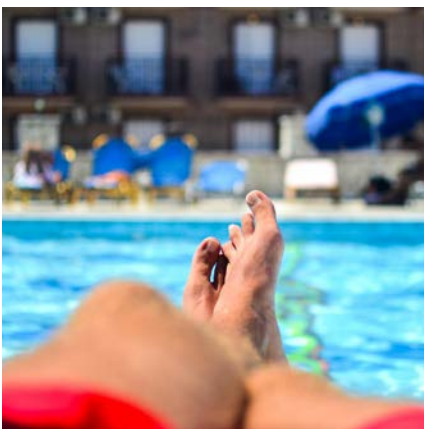
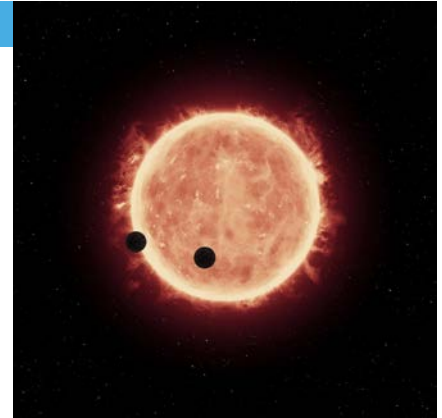

"De Kasteelmoord."

GESPOT: TRAPPIST

NASA kwam op 22 februari met heugelijk nieuws: satelliet Trappist ontdekte zeven aardeachtige planeten rond een ster die op originele wijze Trappist-1 gedoopt werd. Onderzoekers hopen om tekenen van leven te vinden omdat drie van de planeten zich bevinden in de zogenaamde bewoonbare zone. Doordat de planeten veel dicht bij hun moederster staan dan de onze, duurt een "jaar" in het stelsel

overigens slechts tussen de anderhalve dag en twaalf dagen. De planeten zijn dus bijlange geen exacte kopie van onze Aarde. Het systeem bevindt zich in het sterrenbeeld Waterman, op slechts 39 lichtjaren van ons verwijderd. Dat is relatief dichtbij, maar met de huidige technologie nog steeds bijna zo onbereikbaar als je crush voor jou, je herkent het gevoel. Op de nieuwe planeten en je liefdesleven!

PLASJESWATER

Voor sommigen is het meer dan een herinnering uit de kindertijd: plassen in het zwembad. In 31 Canadese zwembaden werd gedurende drie weken getest naar het urinepeil door het meten van de artificiële zoetstof ACE, die onverteerd het lichaam verlaat. Daaruit is gebleken dat een zwembad met slechts een derde van het volume van een olympisch bad, gemiddeld zo'n 75 liter urine bevat. In

jacuzzi's ligt het aandeel zelfs nog hoger, tot zelfs drie keer de concentratie van een zwembad. Naast zwembadwatervrees kan de blootstelling aan urine leiden tot oogirritaties. Voor de toekomst hopen de onderzoekers dan ook dat de test gebruikt kan worden om de hygiëne in zwembaden en jacuzzi's te garanderen. Een tip voor tijdens het baantjes trekken volgende keer: niet nadenken en blijven zwemmen, blijven zwemmen.

NOMEN EST OMEN/JOHNNY IS EEN JOHNNY

Uit een onderzoek dat in Israël onder studenten is afgenomen, blijkt dat mensen in staat zijn om op basis van uiterlijke kenmerken iemands naam te selecteren uit een lijstje van vier of vijf namen. 25 tot 40 procent van de antwoorden waren juist, terwijl dat bij puur geluk slechts 20 tot 25 procent zou zijn. Computertests waren nog preciezer met een juistheidsgraad van 54 tot 64 procent.

Wetenschappers nemen aan dat mensen onbewust rekening houden met de stereotypen die aan hun naam verbonden zijn en zich daarnaar dan ook gedragen. Bovendien toont het onderzoek de grote invloed van sociale structuren aan die ons al van bij onze geboorte overheersen. Maar kop op, Chelsea, je hebt nog altijd een redelijke kans om niet tot de rand van de maatschappij te behoren.

Hello
my name is

VEGANISME: (ECO)LOGISCH?

Klimaatverandering blijft een actueel onderwerp. Een veganistische levensstijl zou helpen om het milieu te redden. Welk effect heeft een plantaardig dieet op de natuur en de atmosfeer?

DOOR MICHELLE DE BAENE, TIMME CRAEYE

Dat de wereld al enkele decennia op de rand van een ecologische apocalyps staat, zal niemand die de actualiteit volgt (of gewoon niet onder een steen leeft) nog verwonderen. Het verhaal van broeikasgassen en de gevolgen die zij op de ijskappen hebben, zit momenteel wel al als een mantra opgeslagen in het hoofd van elke vijf tot vijfenvijftigjarige. Toch lijkt het in de praktijk moeilijk om een oplossing voor het probleem te vinden: doelstelling na doelstelling en klimaatop na klimaatop faalde erin om bindende maatregelen te voorzien. Totdat die van vorig jaar in Parijs als mijlpaal geprezen werd voor efficiënt klimaatbeleid. Maar ook deze keer werd te vroeg gejuicht aangezien rechtspopulistische regeringen de uitvoering van ecologische maatregelen niet als prioriteit zien, of klimaatopwarming gewoonweg als *fake news* bestempelen. Wanneer de politiek faalt, moet het volk het heft in eigen handen nemen. Een deel van dat volk doet dat door een veganistisch dieet aan te hangen. Een levensstijl zonder dierlijke producten zou een positief effect hebben op het milieu, in meerdere opzichten, maar hoe komt dat?

OVER KOETJES EN KALFJES

Een boterham met kaas of een zachtgekookt eitje bij het ontbijt, *it's a no from me* dixit de veganist. Klinkt absurd? Tot je te weten komt dat de zuivelindustrie een even grote impact heeft op het milieu als de vleesindustrie. Laten we ons *selleke* kaas eens van dichterbij bekijken. Kaas is met zijn hoge ecologische voetafdruk zowat

de koning onder de zuivelproducten. Er is zo'n 5.000 liter water nodig om 1 kg kaas te produceren. Een redelijk hallucinant cijfer als we weten dat onze geliefde biefstuk gelijk staat met 4.000 liter. Maar naast het hoge waterverbruik, de grote percelen grond en de kunstmest die nodig zijn, mogen we ook niet vergeten dat een koe slechts na één à twee jaar melk kan produceren. Ja, die prachtig gevlekte lawaaimakertjes produceren gedurende die tijd enkel en alleen broeikasgassen.

Als we ons even voorstellen dat er geen koeien meer grazen in onze groene weiden, zou er een aanzienlijke vermindering in de uitstoot van die broeikasgassen zijn. Landbouw staat nog altijd in de top wanneer het op uitstoot van methaan en lachgas aankomt. In 2050 zou de uitstoot tot twintig procent lager liggen. Samen met andere maatregelen, zou het dan weer wat haalbaarder worden

om onder een klimaatopwarming van twee graden te blijven. Bovendien hebben studies uitgewezen dat het klimaatbeleid tot 80 procent goedkoper zou worden wanneer de mensheid veganistisch zou leven.

Een indirect gevolg van een veganistisch dieet is bovendien dat heel wat grond die gebruikt wordt voor landbouw zou vrijkomen. Alle weiden (vaarwel, vlekkerige vrienden), stallen en kwekerijen die voor veeteelt en dergelijke gebruikt worden, zouden overbodig zijn, maar ook de bodem die momenteel gebruikt wordt om dierenvoer te kweken, zoals sojabonen, zou heroverd kunnen worden door de oorspronkelijke fauna en flora. Met andere woorden heeft een veganistische levensstijl positieve gevolgen voor de wereldwijde biodiversiteit. Voor 2050 zou een derde tot een vijfde van het biodiversiteitsverlies zo vermeden kunnen

RECLAME

Join a volunteer project!

Worldwide projects
Intercultural groups
Administrative cost only 160 €
No maximum age

worden.

DE KOE BIJ DE HORENS GEVAT

“Landbouw staat nog altijd in de top wanneer het op uitstoot van methaan en lachgas aankomt”

Ook bij studenten leeft het idee van een groenere Aarde dankzij veganisme. **Aïcha Janssens**, eerstejaarsstudente bio-ingenieur, is precies een jaar overtuigd veganistisch. Wat begon als een romantische toegeving voor een Zuid-Amerikaanse liefde mondde uit in een ware levensovertuiging. “Toen ik de documentaire ‘Cowspiracy’ zag, die toont hoe slecht de productie van dierlijk voedsel voor onze aarde is, was ik 100% overtuigd.” Hoeveel voedsel, water en grond er nodig is om dieren te kweken, vindt ze verwer-

pelijk. Velen krimpen al in mekaar bij de gedachte aan een veganistisch dieet maar deze vegan student ziet er net de voordelen in: “ik doe meer mijn best om te koken. Ik kan niet veel prefab dingen eten, dus eet ik vanzelf gezonder. Bovendien voel ik mij daardoor ook gewoon beter.” Waar Aïcha wel problemen ondervindt, is op sociaal vlak. Wanneer het onderwerp veganisme op tafel wordt gegooid, associëren sommigen haar snel met ‘extreem’ of ‘naïef’. “Er zijn ook enkele vrienden die het gewoon belachelijk vinden. Daarmee leren omgaan was het moeilijkste maar dat lukt nu wel. Iedereen heeft zijn eigen visie en dat respecteren was voor mij dé oplossing.”

Karlijn van den Broeck, studente rechten, is sinds twee jaar vegan. Daarvoor at ze al vegetarisch, maar na meer research te doen naar de impact van dierlijke producten op de gezondheid maakte ze

In die
leven
veel ener
velen

de zin is veganisme een
keuze die
veel energie vergt. Energie die
niet willen opbrengen

de switch: "Toen ik vegetariër werd wist ik alleen dat vlees eten slecht was voor het milieu. Ik heb toen niet veel extra onderzocht. Als ik dat gedaan had, was ik misschien wel sneller veganist geworden. Ik at immers wel kaas en soms vis. Maar al die zuivelproducten zijn eigenlijk ook slecht voor het milieu. Ik denk dat als ik mezelf beter had geïnformeerd dat ik sneller de stap naar niet-dierlijke producten gezet had." Karlijn haalt aan dat een vegetarische levensstijl het milieu

"Je hebt zelfs nog meer resources nodig voor kaas dan voor vlees" - Karlijn van den Broeck

niet echt helpt: "Ik ken wel mensen die vegetariër zijn voor het milieu, maar dan extra veel kaas en dergelijke gaan eten. Dan balanceert het eigenlijk niet meer uit. Je hebt zelfs nog meer resources nodig

voor kaas dan voor vlees." Voor Karlijn hangen het ecologische en ethische aspect van veganisme nauw aan elkaar samen. In China gaat de vleescultuur bijvoorbeeld omhoog, doordat de nieuwe middenklasse het ziet als een luxeproduct, terwijl zij vroeger voornamelijk vegetarisch leefden. Voor haar zijn zulke ontwikkelingen op ethisch vlak nefast en bovendien belastend voor het milieu. Daarnaast speelt het probleem van mensenrechten ook een belangrijke rol: "Sojabonen worden geproduceerd in derdewereldlanden. Die worden daarna geëxporteerd naar het westen om te dienen als dierenvoedsel." Veel problemen hangen dus samen, het is moeilijk om een onderscheid te maken tussen een ecologisch, ethisch en menselijk aspect in het verhaal van een bewuste levensstijl. "Als je geen medelijden kan hebben met de grootste slachtoffers van uitbuiting, kan je dan eigenlijk wel compassioneel zijn tegenover je medemens in het

algemeen? Er zijn geen prioriteiten, alles is belangrijk."

ALS HET KALF VERDRONKEN IS, DEMPPT MEN DE PUT

Jullie klaagzangen zijn duidelijk hoorbaar. Is er dan echt niets in te brengen tegen dat dieet van grasetende hipsters en wereldverbeteraars? Toegegeven, op ecologisch vlak eerder weinig. Er gaan een paar stemmen op dat als we op lange termijn zoveel mogelijk mensen willen voeden, het veganistisch eetpatroon niet het ideale blijkt te zijn, zoals wel eens vaak werd aangenomen. Vorig jaar vergeleken enkele Amerikaanse wetenschappers verschillende voedingspatronen met elkaar en kwamen tot de conclusie dat er heel wat grond verloren zou gaan als we wereldwijd een veganistische *way of life* willen belijden. Het onderzoek moet echter nog verder uitgespit worden en is daardoor nog te pril is om als onverwerpelijk tegenargument op te werpen.

Misschien schuilt het ware probleem echter niet bij degenen die ervoor kiezen zich zodanig bewust op te stellen in het leven. Het veganistisch dieet beperkt zich namelijk niet enkel tot onze dagdagelijkse voeding maar het bepaalt dermate ook welke kleren je koopt, waar je gaat eten, over wat je vaak, héél vaak, zal praten (lees: verantwoording afleggen) en ga zo maar even door. In die zin is het een levensbepalende keuze die veel energie vergt. Energie die velen niet willen opbrengen. Na al dat bashen op die zogenaamde *ridicule grasfretters* schuilt in ons een lui vleesetende zieltje dat nog niet klaar is om zich over te geven aan de wonderen van de plantaardige wereld.

Als het van **Morrissey** afhangt mag elke niet-veganist zich beschouwen als een regelrechte moordenaar. De frontman

WOEF

SCHAMPER LABRADOR

REDACTEUR OP RANTSOEN

DE WEEK DOORKOMEN MET €10

Dit zou een doorleefd, sensibiliserend artikel kunnen zijn over verborgen armoede of een aanklacht tegen maatschappelijke onrechtvaardigheid. In werkelijkheid zijn we gierige klootzakken die parasiteren op anderen. En licht beneveld zijn tijdens het schrijven.

DOOR LIESELOT LE COMTE

FOTO DOOR LIESELOT LE COMTE

MAANDAG

Een week overleven op 10 euro is niet voor luie dozen. Het vergt planning, organisatie en vooral een grote portie lef. Wanneer we op maandagmorgen naar een niet nader genoemde Nederlandse supermarkt trekken, merken we al gauw dat 10 euro niet zal volstaan voor een dieet van noodles en één-euro-lasagnes. Tijd om een masterplan uit te denken. Gelukkig helpen lachende rode duimpjes ons een handje. We trotseren de eindeloze rij wachtenden aan de kassa met niets meer dan twee kilo wortelen, een paar uien, zes banaantjes, een pak eieren en een pak yoghurt van een liter. Een noodvoorraad calorieën voor 4,63 euro. De bananen, eieren en yoghurt zullen deze week ons ontbijt vormen, aangezien we 's ochtends in zombiemodus echt niet in staat zijn om voedsel te verzamelen. De wortelen en uien veranderen in het armeluisvoedsel bij uitstek: soep. Wegens

gebrek aan fancy ingrediënten wordt het geen culinair hoogstandje, maar onze maag is ondertussen even leeg als onze portefeuille, dus we klagen niet.

Onze maandagavond wijden we traditiegetrouw aan de preparatie van het boekje dat u momenteel vasthoudt. Gelukkig slingert er op de redactie nog een zak chips en appel rond van de voorbije lay-out-avond. We besluiten dat de combinatie van sappig fruit en knapperige koolhydraten een volwaardig avondmaal vormt. De zoutige chips stellen ons later die avond danig op de proef tijdens het doorzakmomentje op café. In de gezellige drukte valt het niet erg op dat we niets consumeren, en anders hebben we nog altijd tournée minerale achter de hand als excuus. Rond middernacht slaat de dorst ongenadig toe en tonen we bijzonder veel interesse in het obscure drankje van redactrice E. Ten

langen leste biedt ze ons een slokje aan. Het voelt als een engeltje dat in je keel pist.

DINSDAG

Een ontbijt van banaan en yoghurt. We voelen ons erg #raw, #healthy en #fitspiration. Voor een keer staan we te springen

"Begrijp je nu waarom alcohol en armoede hand in hand gaan?"

om op onze stageplaats te verschijnen. Het voordeel van een omgeving vol volwassenaars die wél betaald worden voor hun noeste arbeid is gratis taart en koekjes. Deze week is er appeltaart en kersenflan, wat ruimschoots voorziet in onze aanbevolen dagelijkse hoeveelheid vitamines. Met dank aan een babysitopdracht levert het

avondmaal eveneens weinig problemen op. De voorraadkast bezorgt ons een proustiaanse trip naar onze kindertijd, toen witte boterhammen met choco nog het toppunt van culinair genot waren.

WOENSDAG

Onze contacten in het Gentse onderwereldcircuit geven de tip om na sluitingstijd naar Komkommertijd te

"Zonder geld wordt de wereld heel klein"

gaan, waar de restjes van de lunch gratis verdeeld worden. Gewapend met tupperwarepotjes houden we stipt om 14u30 de wacht aan de ingang. Angstvallig houden we de omgeving in de gaten, op zoek naar potentiële kapers. Geen levende ziel te bespeuren. Alles lijkt al dicht. Zijn we toch te laat? Of zijn de gratis restjes een urban legend? Een steek van teleurstelling trekt door onze maag. Dan maar overschakelen op de prehistorische methode van voedsel verzamelen. Een queeste langs verschillende winkels met proevertjes stilt weliswaar even de honger, maar stelt onze zelfbeheersing danig op de proef. Waarom lijkt alles zo aantrekkelijk als je het niet mag kopen? 's Avonds blijven we in de undergroundsfeer. Gedekt door het duister en gehuld in donkere kleren sluipen we langs de containers van een resto van de UGent. Zou er werkelijk zoveel eten weggegooid worden als wordt beweerd? Alles voor de onderzoeksjournalistiek, zelfs als er een kwalijk geurtje aan hangt. Met bonzend hart redden we

drie verpakte broodjes van de verbrandingsoven, enigszins verlept maar nog eetbaar. We hebben te veel schrik van excommunicatie uit de universitaire gemeenschap om nog meer schatten te verzamelen. Later moeten we met pijn in het hart verstek geven voor 'The Room' ('De beste slechte film aller tijden', dixit onze chef Cultuur). Eenzaam leggen we ons neer bij een avondje schoolwerk. Meer neerleggen dan schoolwerk.

DONDERDAG

Blijkbaar kun je een ei en een banaan in een pannenkoek omtoveren. Dichter dan dit komen we nooit meer in de buurt van bodybuilding. Wegens geen budget voor sexy koffiebars, verplaatsen we het groepswerk naar de vloer van ons kot. Over de beurse plekken op onze poep zullen we niet verder uitweiden. Maar de ware beproeving komt 's avonds: hoe overleeft een mens de beruchte Schamperfuif, zonder mogelijkheid om de hersenfuncties te verdoven? Het oord der verderf van dienst, de Twitch, is omgetoverd tot een roze waas waar minderjarige muziek uit de speakers galmt. Het voelt enorm onwennig om hier nuchter te staan. De meegesmokkelde miniheupflacon met whisky, niet meer dan een plengoffer, volstaat niet. We wachten ongeduldig tot de omgeving voldoende beneveld is om ons welwillend met wijn te zegenen. De hoofdredacteur geeft uiteindelijk drank om van ons gezeur af te zijn. Redacteurs T. en E. vervullen hun christenplicht met een minzame glimlach en spijzen onze hongerige magen. Nooit smaakte Overpoortpizza beter en zelden hebben we zo'n dankbaarheid gevoeld. Amen.

VRIJDAG

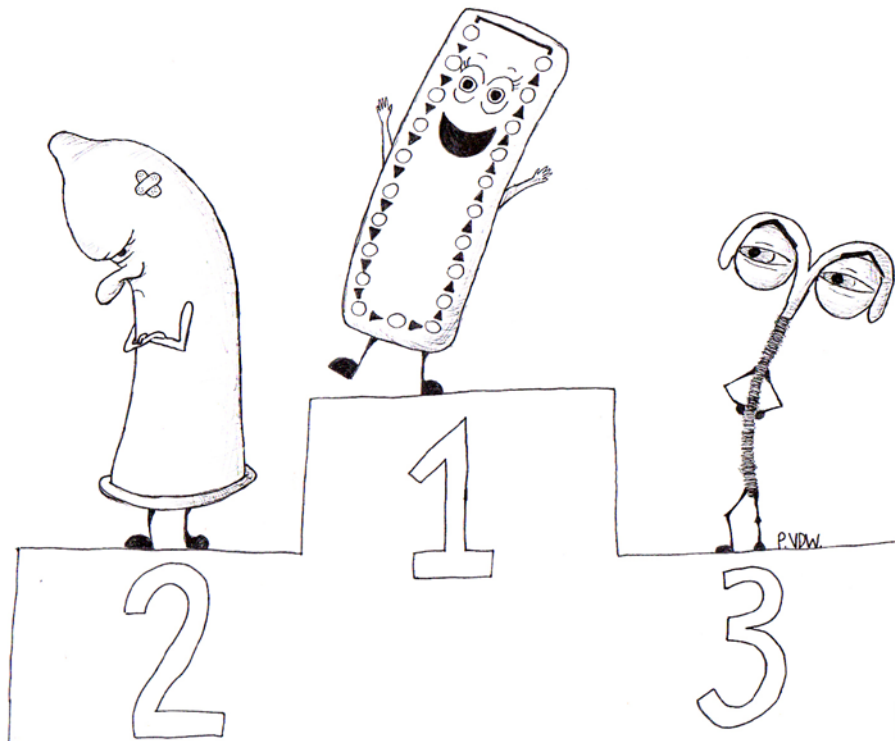
Banaan, ei, de laatste drup yoghurt. Geeuw. Als je dit al saai vindt om te lezen, beeld je dan in hoe het is om te eten. Tijd voor wat reflectie. Een week leven op 10 euro lukt nog net, maar het is onmogelijk om dit langer vol te houden. De voorraad toiletpapier slinkt zienderogen tot een cruciaal dieptepunt, zeep en shampoo zijn al gerantsoeneerd. Sowieso zal de supermarktrekening volgende week duurder uitvallen dan gewoonlijk. Maar wat het meeste doorweegt tijdens een weekje ontbering

is niet zozeer de eentonigheid van het eten of de vernederende duik in vuilnisbakken, wel het ontbreken van sociale contacten. Zonder geld wordt de wereld heel klein. Maar goed, we hebben nog 5 euro over. Net genoeg voor een behoorlijke fles bordeaux als avondmaal. Begrijp je nu waarom armoede en alcoholisme hand in hand gaan?

WEET WAT JE SLIKT

ANTICONCEPTIE EN WAT JE MOET WETEN

De pil. En voor u afhaakt beste jongens, na het lezen van dit woord, hou het toch nog even vol. Want wat zijn dat voor hormonen die bijna elke dag ingenomen worden? Wie zijn ze, wat doen ze en is er een alternatief?

DOOR AARICIA LAMBRIGTS

CARTOON DOOR PAULIEN VAN DER WEL

Anticonceptie is namelijk een gewichte zaak. En zeker de moeite waard om eens bij stil te staan.

LET'S TALK ABOUT SEX

We hebben het hier over twee soorten hormonen: oestrogeen en progestageen. Die laatste lijkt heel erg op het lichaamseigen progesteron. Gecombineerde pillen laten deze twee hormonen stelselmatig los, en die gaan vervolgens het hele lichaam door. Op die manier kunnen zaadcellen niet binnendringen in de baarmoeder, wordt een eisprong voorkomen en nestelt een eitje niet in, waardoor je niet zwanger wordt.

Je kunt kiezen voor een pil die altijd dezelfde werking heeft of een die volgens meerdere fasen werkt en daardoor soms

sterker of lichter is. De eerste versies van de pil zijn ondertussen te zwaar gebleken en worden niet meer voorgeschreven. Maar ook nu nog vormen bepaalde pillen een probleem. Bijvoorbeeld werd de Diane 35 uit de handel genomen omdat er vrouwen aan complicaties van een trombose gestorven zijn.

Nora: "Ik slik Androcur, iets wat eigenlijk veel te zwaar is. Maar ik kan niet anders. Ik merk bijvoorbeeld libidoverlies en gewichtsschommelingen maar ook dat mijn emoties afvlakken. Ik herken mezelf soms amper in bepaalde situaties."

RISICO'S

Uit onderzoek van cardioloog **Ernst Rietzschel**, prof. aan de Universiteit Gent, blijkt dat orale anticonceptie zorgt voor

een significantie toename van slagaderverkalking, tot 20-30% meer bij tienjarig gebruik bij jonge vrouwen. Dit geeft op de lange duur meer kans op bijvoorbeeld trombose. Ook bijvoorbeeld de pleister en de vaginale ring geven een verhoogd risico op hart- en vaatproblemen.

Een spiraaltje is nog een andere optie. Eén waar nogal wat vrouwen huiverachtig tegenover staan en dat ook vervelende bijwerkingen kan hebben.

Veronique: "Na klooiën met verschillende soorten anticonceptie merkte ik dat hormonen niets voor mij waren. Dat ging van haaruitval en moodswings tot nachtelijk braken. Ik koos voor een koperspiraal, in de hoop dat dit mijn redding was. Dat ging goed in het begin, al had ik tijdens mijn regels wel pijn en voelde ik de spiraal zitten. Maar na een

tijd begon ik steeds zwaarder te bloeden en moest ik een andere oplossing gaan zoeken. Ik dacht altijd dat een baarmoeder de grootte van een peer had. Dat blijkt niet zo te zijn."

Deze nevenwerkingen zijn vaak de belangrijkste reden om geen spiraal te nemen.

Dokter Wildemeersch: "Gynaecologen tasten vaak in het duister. De baarmoederholte is een blackbox. Elke baarmoederholte is anders en die is vaak kleiner dan we denken. Het is logisch dat een spiraal met een T-vorm, in maar één maat, bij velen niet past. De punten prikken in de baarmoederspier en groeien in, wat voor hevige bloedingen en pijn kan zorgen." Eigenlijk is er nog veel te veel onduidelijkheid over hoe een baarmoeder in elkaar zit. **Dokter Wildemeersch:** "een spiraaltje, dat moet passen als een schoen."

IS HIJ NIET TE GROOT?

Er zijn echter wel mogelijkheden om er achter te komen hoe groot de baarmoeder nu precies is. Dit kan via 2D- en 3D-sono-

grafie. **Dokter Wildemeersch:** "De eerste onderzoeken naar baarmoeders gebeurden in de VS post-mortem. Maar baarmoeders bij jonge vrouwen zijn in werkelijkheid anders. Er is vastgesteld dat de breedte van baarmoederholtes tussen de 5.9 mm en 40 mm ligt. Gemiddeld zo'n 22-24 mm. Als je bekijkt hoe groot een reguliere spiraal is, namelijk 32mm, dan weet je dat dat niet gaat passen."

Jammer genoeg weten veel huisartsen en gynaecologen hier zelf vaak te weinig over en verkopen ze wat er in hun lade ligt. **Nora:** "Mijn huisarts kende mijn pil zelfs niet. Maar er zijn er zoveel, je kunt niet verwachten dat hij ze allemaal kent." Anticonceptie verkopen is dan ook big business en publiciteit bepaalt vaak wat er verkocht wordt. Er is ook onkunde of vrees in het spel. Veel jonge vrouwen wordt afgeraden om bijvoorbeeld een spiraaltje te nemen, omdat dat te moeilijk of gevaarlijk zou zijn. Maar ook daar zijn oplossingen voor. Zo is er bijvoorbeeld de GyneFix (zie kader) die veel meer kans tot slagen heeft. **Veronique:** "Mijn huisarts was zich bewust van de problemen met

een klassieke spiraal, maar had daar geen antwoord op." **Nora:** "Vaak dringt een gynaecoloog toch gewoon zijn mening op. Sterilisatie is bijvoorbeeld geen optie, ook al heb je daar al jaren over nagedacht. Je wordt gewoon betutteld."

Een probleem met de pil is onvolledigheid. En dan niet alleen van het product maar ook van de gebruikster. De pil wordt niet altijd correct genomen, waardoor het veel minder betrouwbaar is en de kans op een zwangerschap veel groter. 42% van de Belgische vrouwen zou de laatste maand haar pil al eens vergeten zijn. Toch blijft de pil een van de meest gebruikte voorbehoedsmiddelen bij vrouwen. **Nora:** "De informatie is veel te verspreid. Soms lees je wel eens verhalen, maar dat blijft bij enkele anekdotes. Eigenlijk zou ik die informatie van mijn gynaecoloog moeten krijgen." **Veronique:** "Ik ben via een vriendin aan informatie gekomen. Na een lijdensweg van jaren, waar je 'maar moet leren leven met de bijwerkingen', heb ik nu iets gevonden dat wel bij mij past. Iedereen denkt bij een spiraaltje aan de typische ankervorm, maar dat is niet altijd zo. Ik heb nu zo'n draadvormig spiraaltje."

ANTICONCEPTIE

Het belangrijkste: blijf doorvragen en lees altijd de bijsluiter.

Condoom: Het enige voorbehoedsmiddel dat bescherming biedt tegen SOA's. Zowel voor mannen als voor vrouwen.

De pil: Vraag naar verschillende soorten en hun bijwerkingen. Per dag slik je een pil, met een stopweek. Lees altijd de bijsluiter! Hart-en vaatstoornissen, gewichtstoename, libidoverlies, depressie kunnen voorkomen.

Staafe: een hormonaal staafe geeft kleine hoeveelheden hormonen af. Geplaatst in de bovenarm. Chirurgische ingreep om het te verwijderen, tussenbloedingen, tromboseneiging.

Pleister: Evra-patch, een pleister op het lichaam, met een stopweek. Hart-en vaatstoornissen, tromboseneiging.

Koperspiraal de meeste hebben een T-vorm. Het koperspiraaltje voorkomt innesteling en doodt

zaadcellen, maar is hormoonvrij. GyneFix is een koperspiraal dat bestaat uit koperen cilindertjes aan een touwtje, vastgemaakt in de baarmoeder en biedt meer flexibiliteit met minder neveneffecten.

Hormonale spiraal: De bekendste is ook hier een T-vorm. Lokaal geeft het spiraaltje hormonen die innesteling en bevruchting tegenhouden. Ook hier is er een staafe dat voor minder irritatie en een betere pasvorm zorgt.

Vaginale ring: Nuvaring. Geeft constant hormonen af met een stopweek. Kan als storend zijn bij seksuele betrekking, tussenbloedingen.

Prikpil: Om de drie maanden een inspuiting met hormonen. Hart-en bloedvatenproblemen, hormonale nevenwerkingen, licht verhoogd risico op osteoporose of broze botten.

MEME AND YOU FOREVER

DE INVLOED VAN INTERNETTAAL EN MEMES

Memes zijn een verrijking voor onze cultuur en spelen een immense rol bij het overbrengen van ideeën. Hoe is dat zo geëvolueerd en welke rol speelt het internet hierbij?

DOOR SELIN BAKISTANLI

MEME'S DOOR SELIN BAKISTANLI

Waar tien jaar geleden niemand een logische link zou kunnen leggen tussen shiba inu-honden, jurkjes met ambigue kleuren en Rick Astley's *Never Gonna Give You Up*, lijkt dit tegenwoordig geen moeilijke opdracht meer. Het zijn alle drie internetfenomenen die ooit viraal zijn gegaan en zo hun plekje op het wereldwijde web hebben veroverd. Deze fenomenen noemen we *memes* ('miems' uitgesproken), een woord dat niet meer weg te denken lijkt in deze digitale tijden. Toch bestaat het concept al langer dan het internet. Ooit al eens 'Happy Birthday' gezongen voor een jarig klasgenootje in de lagere school? Ook dat is een meme.

SUCH HISTORY, WOW

Evolutionair bioloog **Richard Dawkins** introduceerde het begrip meme in zijn 'The Selfish Gene' uit 1976. Hij zocht een begrip dat staat voor een idee dat zich onder informatiedragers in een cultuur verspreidt, op dezelfde wijze als genen zich vermenigvuldigen in de biologie. 'Mimeme' in het Grieks betekent 'naboetsing'. Dawkins verontschuldigde zich in zijn boek al bij zijn klassici-vrienden voor het verkorten van het woord naar meme, hij wilde namelijk een woord met één lettergreep dat rijmde op gene. Er is

over nagedacht, jongens. Internetmeme is zo dus een label geworden voor alles wat viraal gaat via het internet: filmpjes, plaatjes, *catch phrases* etc. Viraal gaan komt trouwens van de vergelijking met een virale epidemie: wanneer een ontvankelijk individu bereikt wordt, zal hij besmet worden. Dit viraal gaan wordt bestendigd door de onweerstaanbare menselijke drang om te roddelen en nieuwtjes te verspreiden. In 'The Selfish Gene' gebruikte Dawkins al het metafoor van de virus om memes te beschrijven. De favoriete memes van de bioloog zijn overigens twee virale filmpjes

van zichzelf. *Like a boss*.

THAT'S WHAT SALT BAE SAID

"Memes geven het politieke en culturele landschap weer"

Memes dragen bij aan internettaal, wat verder gaat dan de typische afkortingen die zodanig ingeburgerd zijn dat we er niet eens meer bij stilstaan. Deze memes en dat taalgebruik hebben een invloed op

ons dagelijkse leven, hoe we ons gedragen tegenover en communiceren met elkaar. Wie heeft er na het zien van de filmpjes van *Salt Bae* niet geprobeerd om eten op dezelfde manier te kruiden? Wie heeft zichzelf nog nooit betrappt op het gratis overnemen van zinnestjes als *'That's what she said'* of *'Just saying'*? Of je jezelf grappig vindt of niet: iedereen kan een meme maken. Ze worden offline bedacht door individuen, online gecreëerd en verspreid maar hebben zowel online als offline een enorme impact. Kijk maar naar de vele politieke memes die verspreid werden op sociale media tijdens de Amerikaanse presidentsverkiezingen.

Memes geven het politieke en culturele landschap waarin we ons bevinden weer en beïnvloeden onze taal en humor. In dit opzicht zijn memes de mythes van de moderne tijd. Mythes, zoals gezien in de semiotiek, zijn ook een weergave van de dominante ideologieën die heers(t)en. Even een *throwback* naar de lessen Nederlands uit het middelbaar: een mythe bestaat uit een signifiant, de betekenisdrager, en een signifié, de daadwerkelijke betekenis. Wanneer we de mythe lostrekken van haar wortels is de creatie van de mythe, de signifiant, vergeten, maar blijft de mythe bestaan als een feit. Dit toont aan waarom mythes zo belangrijk waren bij het doorgeven van cultuur en ideeën.

CATCH ME OUTSIDE HOW 'BOUT DAT

Een interessante vaststelling is dat sommige *catch phrases* die we van het internet plukken en gebruiken in het dagelijkse leven, grammaticaal geen steek

houden. Deze leuke zinnestjes brengen boodschappen over die we klaarblijkelijk niet kunnen uiten met gewone taal, waardoor ze langzaam maar zeker doorsijpelen in ons gewone taalgebruik. Zo wist **Dr. Phil** niet hoe hij moest reageren toen een dertienjarig meisje dat hij te gast had op zijn show uitriep *"Catch me outside, how 'bout dat!"*, simpelweg omdat het viraal gegane zinnestje taalkundig nergens op slaat. *'U mad?'* of *'U jelly?'* zijn enkele van de vele grammaticaal incorrecte uitspraken die werden overgenomen van sites als het internetforum 4chan. Ook Tumblr heeft de Engelse taal enkele foute pareltjes geschonken, denk maar aan *'right in the feels'*, *'I can't'* en *'no fucks given'*. Het zal je dan ook niet verbazen dat er al studies zijn die zich richten op internetlinguïstiek. Verscheidene linguïsten hebben al aangegeven dat het internet niet zorgt voor een verval van het Engels bij de jeugd: de linguïstische

flexibiliteit en speelsheid is juist een uiting van menselijke intelligentie. Bovendien lezen mensen die technologie gebruiken dagelijks meer dan digibeten, wat van hen snellere en betere lezers maakt.

#WHITEGOLD

Misschien heb je het gevoel dat je je tijd aan het verdoen bent wanneer je voor de zoveelste keer aan het doorklikken bent op grappige Facebookpagina's of 9Gag, maar besef dat memes veel meer zijn dan louter tijdverdrijf. Ze beïnvloeden onze manier van leven en cultuur. Daarnaast hebben ze een grote impact op modern taalgebruik en sociale etiquette. Dus maak je geen zorgen wanneer de helft van het zout op je onderarm zit en niet op je eten, en discussieer vooral verder over de kleur van dat jurkje - team wit en goud hier.

CINÉ PRIVÉ

17/03 en 18/03, Circuskerk Malem

FILM – Filmkennis verspreiden op de meest verrassende locaties: daar staat het rondtrekkende filmfestival **Ciné Privé** voor. Zo kom je als toeschouwer van haar tiende editie in de Circuskerk van de Gentse wijk Malem terecht, een kerk die in 2015 verkocht werd aan Circusplaneet en zich zo tot een unieke cultuurplek ontpopte. *Fair enough*. Bovendien biedt Ciné Privé met haar selectie van meer dan twintig kortfilms in animatie of live action voor jong en oud wat wils.

COMPLETE WORKS: TABLE TOP SHAKESPEARE

21/03 tot 26/03, CAMPO

THEATER – Met ‘Complete Works’ zetten de theatermakers van **Forced Entertainment** een wel zeer ongewone interpretatie van Shakespeares oeuvre neer. In 36 voorstellingen van elk 40 minuten creëren ze immers een miniatuurwereld die boeiend, grappig en tegelijk toegankelijk is: een houten tafel doet dienst als de wereld waarin Hamlet en Othello niet meer zijn dan een pepermolen of waterkan, tot leven gewekt door de auteur. Door de aanhoudende inzet van gebruiksvoorwerpen als hoofdpersonages wordt de dynamische kracht van taal en verhaal onderzocht.

#1.3 WAYS TO TIE YOUR SHOES: MURESAN

01/03-02/03, De Vooruit

TENTOONSTELLING – In de driedelige openingstentoonstelling van **Convent**, een nieuwe non-profit ruimte die zich toelegt op hedendaagse beeldende kunst, wordt **Ciprian Muresans** installatie ‘Bucharest City Model’ steeds met andere werken geconfronteerd. Het laatste luik, ‘Ways to Tie your Shoes’, vormt het eerste soloproject van de Roemeense kunstenaar in België. Zijn architecturale maquette van Boekarest treedt nu immers in dialoog met drie eigen creaties. Zo komt de nadruk op zijn diverse artistieke praktijk te liggen.

BLIND CHOICES

22/05-05/03, Blanco

CONCERT – De Israëlische violiste **Nurit Stark**, bekend om haar opmerkelijke inlevingsvermogen, brengt haar gedurfde, moderne interpretaties van gerenommeerde Franse composities naar de Handelsbeurs. Zo waagt ze zich op woensdag 15 maart in duo met pianist **Cédric Pesciazet** aan vioolsonates van **Débussey**, **Fauré** en diens leerling **Enescu**. Krijg je maar niet genoeg van deze muzikante? Goed nieuws dan: op zondag 19 maart keert ze al terug met een indrukwekkend 20e-eeuws repertoire, deze keer solo en met persoonlijke toelichtingen over haar muziek.

GAT

IN UW CULTUUR

De gustibus et coloribus non disputandum est. Maar een goede raad op tijd en stond kan nooit kwaad. Deze week helpen Dany en Sofie het gat in uw cultuur dicht te metselen.

DOOR CHLOË VAN GELDER

>DANY DEPAUW
>52 JAAR
>VERPLEGER

Dany pleit voor een solidair cultuurbeleid. “Jonge kunstenaars hebben het steeds moeilijker om bekendheid te oogsten. Er wordt steeds weer naar de vaste waarden gegrepen, terwijl nieuwkomers nauwelijks de kans krijgen om aan bod te komen, ondanks de sociale media en de opportuniteiten die het internet biedt. Daarnaast blijft de kunstwereld nog steeds een *white male*-wereldje. Er worden te weinig kansen benut om de creatieve vaardigheden van allochtonen en minderheden te stimuleren. Kunst kan grote stappen richting integratie zetten. Een mooi initiatief zie ik bij **vzw Mivalti** in Tielt, waar verschillende kunstexpo's worden georganiseerd, gecreëerd door mensen met een beperking. Er kan ook creatiever omgesprongen worden met het promoten naar jongeren toe. Iedereen vindt sport- en muzieklessen evident, zouden cultuurreizen in de lagere school bijvoorbeeld geen meerwaarde zijn? Een hervorming van het cultuurbeleid zou niet misstaan.”

“Een hervorming van het cultuurbeleid zou niet misstaan”

SOFIE ALOSSERY <
21 JAAR <
GESCHIEDENIS- <
STUDENT

Sofie is zot van **De Stijl**, de modernistische kunstbeweging uit het interbellum met klassebakken als **Piet Mondriaan** en **Theo Van Doesburg**. “Men denkt snel: ‘dat kan een vijfjarig

“Dat kan een vijfjarig kind ook, maar dat is natuurlijk het punt”

kind ook’, maar dat is natuurlijk het punt. Door het contrast tussen de primaire kleuren en de

achtergronden in het zwart en wit onderscheidt **De Stijl** zich dan ook van het amateurschap.” Volgens Sofie resoneert **De Stijl** vandaag nog steeds in architectuur en design. Geen mens die er nog aan denkt om bistrostoeltjes te kopen. “Ik hou ook van de exuberantie in rococo en het neoclassicisme, een complete antithese met **De Stijl**.” Na de dood van Van Doesburg in 1931 maakte de groep een laatste nummer van het gelijknamige tijdschrift en sloot daarmee één van de invloedrijkste kunstperiodes uit de Lage Landen af. Het Stedelijk Museum in Amsterdam viert 100 jaar **De Stijl** met een expo die loopt tot 21 mei.

THE HAPPY HOPPERS

In de hipste uithoeken van de al hyperhippe stad Gent kan je wel eens vaker duo's de lindyhop of een swingdans zien huppelen. Gentse Hoppers Sep Vermeersch, Frédéric Verhaegen en Heiko Verhelst leren ons dat de swingcultuur nog allesbehalve op zijn retour is.

DOOR ELENA DE BACQUER, TIMME CRAEYE

FOTO'S DOOR JUSTINE VERGOTTE

Swingdans en lindyhoppen, is dat niet dat vooroorlogse energieke dansen in polkadotkleedjes en wijde broeken met bretellen? Jep, en hoewel het al lange tijd bestaat kent het fenomeen een recente revival. De Gentse Hoppers is daar het bewijs van in onze eigen stad. Maar vanwaar komt de plotse golf aan populariteit? Een interview.

Wat vinden jullie zo aantrekkelijk aan lindyhoppen en swingen?

Sep: "Ik denk dat dat heel veel dingen zijn. In de eerste plaats is er de sociale component: veel mensen ontmoeten elkaar hier, en dat is een beetje als reactie op de individualistische maatschappij. Swingcultuur is eigenlijk gewoon samen zijn. Je leert er echt veel mensen kennen. Dat is natuurlijk ook bij andere partnerdansen, maar bij de swingcultuur is de muziek ook heel anders; het heeft een heel leuke energie en is ritmisch met

herkenbare melodieën."

DANSCOMMUNITY

Is het een hechte groep?

Heiko: "Er is duidelijk wel een community. Als je het bijvoorbeeld vergelijkt met salsa of tango zie je dat alles daar vertrekt vanuit één dansschool. Bij ons is dat niet zo."

Fré: "In veel steden vertrekt het inderdaad vanuit een commercieel standpunt. Maar in Gent is dat anders, dat is eerder een uitzondering. Mensen zijn heel gedreven in de swingscene, ook omdat je geen vaste partner hebt. De kring is heel open."

Sep: "Het is wel degelijk een community zou ik zeggen. Nu wat minder dan toen we begonnen natuurlijk, toen we nog een groep vrienden waren die elkaar allemaal kenden. Ondertussen is het te groot geworden daarvoor, maar er is wel nog

steeds een echt gemeenschapsgevoel."

Denken jullie dat er in die populariteit een vorm van escapisme zit?

Fré: "Ik heb eigenlijk gewoon de fysieke nood om te gaan dansen. Wij leven in een wereld waar mensen elkaar amper aanraken. Als wij dansen met mensen die je nog nooit hebt gezien, pakken wij elkaar stevig vast, op een deftige manier. Radiomodern is escapistischer, omdat het daar vooral om de outfits en om het nostalgisch teruggrijpen gaat."

Sep: "Escapisme is voor mij niet negatief, iedereen heeft wel iets waar hij zichzelf in kwijt kan. Het is ook gewoon een manier om je uit te drukken. Iedereen is op zoek naar een groepsgevoel, een identiteit, zoals fans van een voetbalploeg die zich verbonden voelen door zich te verenigen bijvoorbeeld. Toch kan je er ook nog veel individualiteit in kwijt, want er zijn verschillende dansen uit verschillende periodes. Nostalgie is nog iets anders, ik denk dat weinig mensen dansen omdat het nostalgisch is."

VERKLEEDPARTIJTJE?

In welke mate is het verkleden dan belangrijk?

Fré: "Helemaal niet. Dat is leuk om te doen en als een vorm van respect. Er wordt wel gelet op de kleding, bijvoorbeeld als je ringen aanhebt, kan dat pijn doen en je doet best ook geen zweterige t-shirt aan, maar dat is eerder iets

praktisch. Radiomodern organiseert echt een verkleedfeest. Ze brengen mensen in de retrofeer, waar er soms absoluut geen dansers zijn."

Heiko: "Het belang van verkleeden hangt af van feestje tot feestje."

Fré: "Net als bij het uitgaan doet iedereen wel zijn best om er wat goed uit te zien. Sommige mensen vinden dat gewoon plezant. Het hangt een beetje af van de achterliggende motivatie die mensen hebben om te komen."

Denken jullie dat swingen populair zal blijven? Of hoe zien jullie die toekomst?

Sep: "Het is zeker niet tijdelijk. Veel mensen denken dat het nu zo 'in' is door de vintagetrend, maar dat is zever. De intrinsieke kwaliteiten van de dans en de muziek zijn naar mijn mening zo sterk dat het echt wel een blijver is. Je zou kunnen zeggen dat de lindyhop de nieuwste van de sociale dansen is, zoals de tango en salsa ook opkwamen. Het is een oude, bijna vergeten vorm die nu opgerakeld is, en ik denk zeker dat het niet zal verdwijnen."

Fré: "De populariteit stijgt, maar de inzet wordt wel kleiner. Nieuwere dansers vergeten soms dat het veel vrijwilligerswerk is."

Hoe verhouden de swingcultuur en de uitgaanscultuur zich? Zijn er vooral verschillen of ook overeenkomsten?

Sep: "Swingcultuur was vroeger de mainstreamcultuur, in die tijd. Heel veel elementen van de hedendaagse populaire cultuur zitten ook in de swing. Maar smaak, muziek, dans ... evolueren. Moderne muziekstijlen hebben ook hun outfits en attributen. Vanuit klassiek perspectief kan je dat moeilijk stijlvol noemen, maar voor hen is dat stijl. Zij denken dan waarschijnlijk dat wij oubollig zijn. Maar tegelijkertijd is jumpen de charleston van vandaag."

FIVE MUST-KNOW SWINGSONGS!

Zin in swing, maar wil je eerst thuis oefenen voor je op de dansvloer de benen breekt? Deze klassiekers hoort elke lindyhopper te kennen. Let op: mogelijk te mainstream voor lindyhipsters.

- **In The Mood:** Waar is goede oude tijd toen de troepen werden geëntertand door **Glenn Millers** schaamteloze catchy instrumentals, waarna ze al shakend de nazi's konden gaan afschieten?

- **Sing Sing Sing:** Ironisch genoeg door **Benny Goodman** vereeuwigd in een versie zonder zang.

- **Why don't you do right?:** Luister vooral naar de oorspronkelijke en inspirerende versie, getiteld 'The Weed Smoker's Dream'.

- **One O'Clock Jump:** Lang voor de jumpstyle sprong men al mee met de grooves van een genie genaamd **Count Basie**.

- **It Don't Mean a Thing (If It Ain't Got That Swing):** Ondanks de lange titel werd dit toch nog een hitje voor **Duke Ellington**. Maar hey, het rijmt met swing, wat wil je nog meer?

"Het belang van verkleeden hangt af van feestje tot feestje" - Heiko

©LAWRENCE SCHOONBROODT VOOR LOUISLOU

HET LIJSTJE MET SCHIJNBAAR WILLEKEURIGE ONDERWERPEN DIE TOCH EEN RODE DRAAD HEBBEN

Klimaatopwarming is mega echt en ernstig, eilanden gaan verzuipen. Onze generatie heeft het bestaan van eilanden nog mogen meemaken, en maakte enkele sublieme documentaires voor de nakomelingen. Graag gedaan.

DOOR LOÏS SAVAT

Een meteorietinslag waardoor een vulkanisch eiland van de Noordpool afdrijft, een ijsbeer die aan de macht komt en een baviaan die tegen het beleid van de ijsbeer ingaat. Klinkt het absurd? Geef maar toe dat de gebeurtenissen in **Het Eiland van Noach** spannender zijn dan die in uw favoriete Vlaamse soap. Tenzij die laatste een pratende hond bevat. *Oiski poiski kaptinski.*

Sloegers die geen tien dagen zonder hun lief kunnen zonder hem of haar te bedriegen, bij een gezellig vuurtje kijken naar misleidende beelden van de partners en te veel herhaling. De programmamakers van **Temptation Island** zouden alle boeiende fragmenten in één aflevering mogen stoppen, maar bij gebrek aan een leven wachten we wekelijks af wie het eerst wanhopig genoeg is om met een verleid(st)er te poepen.

Een vliegtuigramp overleven en dan terechtkomen op een eiland met eikels aan de overkant, ijsberen, boze geesten en een langharige dikzak. Nee, wij zijn ook niet mee. Anders dan bij **Temptation** moesten ze in **Lost** zes hele seizoenen op het eiland blijven, al was er geen SOA-gevaar. Het kan dus altijd slechter.

Onze kennis wat Kreta betreft is helaas niet verder gekomen dan Chersonissos, want daar vonden we ooit entertainment bij onze vrienden uit Den Haag. Met Barbie willen spelen werd door **Oh Oh Cherso** plots heel wat minder onschuldig.

Frankie, de **Protput**, **Guido**, **Satan** en **Michel** kunnen 's avonds gewoon weer van **Het Eiland** af, maar ze kunnen niet ontbreken in dit lijstje. Willen we dat afspreken? Herhalingen waar we wel op zitten te wachten. *Tenzij ge meer ne pornomens zijt eh, Guido.*

OMDAT **Film** ONZE PASSIE IS

FOTO
Dorris Dörrie
FUKUSHIMA, MON AMOUR

A black and white photograph capturing a moment of cultural exchange. On the left, a woman with a large, dark backpack is bowing forward, her head touching the ground in a traditional Japanese gesture of respect. On the right, a person wearing a large, realistic cat mask and a dark suit stands upright, looking back at her. The scene is set on a paved walkway, possibly at a train station or public square, with other people and structures visible in the background.

Studio Skoop

5 CINEMA'S + FILMCAFÉ

**Auteurs- en wereldfilms in de beste omstandigheden.
Digitale cinema in een uniek kader en een gezellig filmcafé
met 'coole' drank en muziek.**

Studio Skoop | Sint-Annaplein 63, 9000 Gent | Tel: 09 225 08 45
info@studioskoop.be | www.studioskoop.be | volg ons op en

TELEURDEUGD

Een groep Gentse vrienden kreeg het idee om met gebundelde krachten en volledig eigen middelen een langspeelfilm ineen te stampen. Een intensieve periode later is 'Teleurdeugd' er, een film over depressie, psychische stoornissen en het stigma daarop. Peter van het project, **Dirk De Wachter**, bekende tijdens zijn inleiding op de première dat hij aanvankelijk dacht dat het de zoveelste clichéfilm over depressie zou worden, maar dat hij uitein-

delijk aangenaam verrast was over het resultaat: Teleurdeugd is oprecht goed. Het publiek wordt meegezogen in het leven van Marius, gespeeld door **Tom Gaublonne**, een *twentysomething* die zijn leven niet op poten krijgt. Het meegezogen worden kan je bijna letterlijk nemen: vanaf de eerste seconde zien we flitsende, experimentele scènes - de film start met een waarschuwing voor epilepsiepatiënten - die perfect zijn chaotische leven weergeven en worden afgewisseld met trage beelden. Samen met Marius beleven we de evolutie die hij doormaakt. Soms is de film confronterend door scènes en situaties

waar mensen die niet depressief zijn zich óók in kunnen herkennen. Heeft niet iedereen zich al eens een pinguïn gevoeld die door het leven waggelt voor anderen? Voor mensen uit Gent is Teleurdeugd net dat ietsje leuker: de kans bestaat dat je een van de vele acteurs of figuranten herkent - "Huh, ik wist niet dat die kon acteren!" - of de plaatsen in de film ooit al gepasseerd hebt. Onze prachtige stad wordt er getrouwer in voorgesteld dan in 'Belgica'. Teleurdeugd is een ode aan Gent en aan de menselijkheid. Een trailer of een korte beschrijving van de inhoud doen heel veel af aan de film. Geef de film een kans en je zal zien dat het iets totaal anders is dan wat je ervan verwacht had. Voorspelbaar is ook maar saai, niet?

DOOR SELIN BAKISTANLI

HIDDEN FIGURES

Men had me gewaarschuwd: dit is zo'n film waarbij je plaatsvervangende schuld voelt. Het leek wel een *selffulfilling prophecy*. Bij het zien van de aparte toiletten, de aparte koffiekant en zelfs het aparte gebouw voor kleurlingen, kon ik namelijk door de grond zakken. Het verhaal voert je mee in het leven van drie Afro-Amerikaanse vrouwen (**Katherine Johnson**, **Dorothy Vaughn** en **Mary Jackson**) die in hun baanbrekend werk voor NASA geconfronteerd worden met de ene hindernis na de andere. Niet alleen zijn ze zwart, maar daarnaast ook nog eens vrouw. Dit in het jaar 1961 waarin NASA nog voornamelijk een blank mannenbastion is, en zich midden in de ruimtetwede bevindt. Passend dat ik dit schrijf op de vooravond van de *Women's*

Strike aan de UGent, wat deze film zoveel meer dimensie geeft. Samengevat is het een echte *feelgood* waarbij **Theodore Melfi** erin slaagt zwarte pagina's (*pun*

intended) uit de Amerikaanse geschiedenis zonder omwegen te benaderen en om je tóch met een glimlach naar buiten te laten gaan. Een minpuntje was de rol van **Jim Parsons**, beter bekend als **Sheldon Cooper**. Net zoals in de **Big Bang**-serie speelt hij hier een arrogante betweterige wetenschapper; een typetje dat we nu toch wel al gezien hebben. Als de IMDb-score van 7,9 je nog niet weet te overtuigen, zullen de soundtracks van **Hans Zimmer** en **Pharrel Williams** dit wel doen. Het nummer 'I See A Victory', een combo tussen gospel en swingende beats, wordt ongetwijfeld mijn soundtrack voor de volgende examenperiode.

DOOR ELISE BOVENDEUR

FILM

TAXI FOWED VAN GENT-ZUID

WEETWEL.

"Vroeger ging je uit met 500 BEF en had je nog over als je naar huis ging"

DOOR KASPER VAN PARYS, LOÏS SAVAT

FOTO'S DOOR ARTHUR JOOS

Taxi Fowed van Gent-Zuid is toch net dat tikkeltje *cooler* dan andere taxichauffeurs. Dat toont hij op zijn sociale media, en nu ook in dit interview.

Het grote publiek leerde Fowed kennen toen hij in een ludiek filmpje **Jeroen Meus**, bekend van de borsten, een kleurrijke ingeleide deed in Gent. Op zijn sociale media deelt hij, naast de locatie van de superflitspaal, vaak ook de bekende koppen die al eens meerijden. Tussendoor duikt hij ook al eens op in Gentse promofilmpjes. Kortom, een sociaal fenomeen.

Hoe is 'Taxi Fowed van Gent-Zuid' er gekomen?

"Die naam is ontstaan door mijn werk als security agent in Shopping Gent Zuid.

Ik deed dat met hart en ziel, ik stond op met een smile om te werken, om mensen te helpen. In de weekends was ik ook buitenwipper, en daar is het misgegaan met een zatte die ik moest weigeren. Ik had zelf niks gedaan, maar ik moest daarvoor wel voorkomen. Tien jaar later zorgde dat voor wat gedoe waardoor ik ander werk ben gaan zoeken. Via wat vrienden ben ik dan bij de taxi's beland. Toen ik mijn vergunning net had, zette ik toevallig een foto op Facebook om te tonen dat ik gestart was, en dat had gigantisch veel bereik. Zo is de bal wat aan het rollen gegaan."

FEESTEN EN ZUIPEN

Je hebt altijd al in het uitgaansleven gestaan. Heb je veel zien veranderen?

"Heel veel. Ik heb de omschakeling naar de euro bewust meegemaakt, die heeft veel kapot gemaakt. Vroeger ging je uit met 500 BEF - dat is € 12,50 - en had je nog over als je naar huis ging. Nu ben je aan nog maar aan de ingang en ben je al 35 euro kwijt aan vestiaire, parking ... De meeste klanten moet ik bij mensen thuis ophalen. Ze gaan naar de nachtwinkel

"Ik vind het raar dat er niet meer accidenten gebeuren."

om enkele flessen en houden hun feestje thuis. De grote clubs gaan failliet, en de discotheken die er nog zijn draaien ook slechter."

Ervaar je veel last van dronken mensen in de taxi?

"Niet zo. Overpoort en Student Kick-Off, daar rijd ik niet op. De meeste studenten daar kunnen niet drinken. Ze drinken zich zodanig pette totale dat ze niet eens meer beseffen dat ze geen geld meer hebben. En dan zitten ze in je taxi en zit jij met de miserie. Of ze vragen je om hen ergens heen te brengen om daarna te zeggen: 'Ha, ik moet hier niet zijn', *begrijpte*. Dat probeer ik te vermijden, want dat is verloren tijd. Vooral als ze nog eens overgeven in uw auto, dan kan je helemaal niet meer werken."

T KAN VERKEEREN

Wat vind je van de nieuwe taxi-lampen?

"Die zijn zo lelijk als iets. Diegene die dat design ontworpen heeft moet gewoon blind zijn. Het probleem is dat het blauw en wit is. Als je met een deftige zwarte auto rijdt, is dat echt lelijk. Dat past daar totaal niet op (Zou het misschien hetzelfde meesterbrein als dat van het nieuwe logo van UGent zijn? *red.*) En het is zodanig groot ... Ze zouden er beter een diepvries in steken zodat je tenminste nog blikjes koud kan leggen en iets hebt aan gans die grootte."

Hoe doen de studenten het in het verkeer?

"Dat is een ramp. Als iedereen zich aan de regels zou houden, zouden er niet zo veel problemen zijn. Maar dat gebeurt niet. Ik vind het raar dat er niet meer accidenten gebeuren. Ik heb echt niks tegen fietsers als ze gewoon aan de zijkant rijden, niet met zes naast elkaar. Ze vertragen dan

nog wat, en als jij *tuut*, tonen ze hun middelvinger. Vaak rijden ze ook met een koptelefoon op, zonder voeling met het verkeer. En dan nog eens allemaal door elkaar. Maar de meeste weten dat ze er zonder straf mee weggomen."

Wat blijft je bij na al die jaren?

"Mensen van wie ik vroeger dacht dat ze de vrolijkste, de gelukkigste waren, maar eenmaal ze in uw taxi zitten, komt de realiteit naar boven. Sommige dagen heb ik geen goesting meer om te rijden, gewoon omdat het te veel wordt. Bijvoorbeeld als ik plots om drie uur 's nachts mensen moet gaan halen, en er dan een vrouw met een kindje naar buiten komt. Ook veel eenzame, oude mensen. Ze hebben drie of vier kinderen, maar niemand komt hen bezoeken. En als je dan aankomt op je bestemming en verder moet gaan werken, willen ze blijven zitten omdat ze blij zijn dat er eindelijk iemand naar hen luistert. Daar kan je niet veel tegen doen, maar als je weggrijdt, blijf

je er toch wel mee inzitten."

Waar zitten de grootste problemen in het verkeer?

"Die werken he. Het probleem is dat ze het opensnijten, na afloop ben je blij dat het gedaan is, maar een maand later smijten ze het wéér open. Dat is gewoon omdat ze niet op elkaar afgestemd zijn. Een ander probleem is die controle op leef- en speelstraten. Je vraagt dat aan en je krijgt het. Ze houden geen rekening met hoeveel verkeer er passeert, of het een belangrijke baan is. In mijn buurt was het ook zo. Er waren vijf gezinnen die een speelstraat aanvroegen, maar dat is naast een park. Dus ze zitten nu op straat, náást een park. Als ik die ambtenaar was, had ik dat geweigerd. Doe uw ding gewoon in dat park."

BRIEF VAN DE VICERECTOR

DOOR FREDDY MORTIER

DOOR WOUTER DE RYCKE

Liefste Anne,

Het einde is in zicht. Vier jaar geleden ben je verkozen geweest tot rector van onze universiteit. Vier jaar geleden heb je de taak op je genomen om onze alma mater sturing te geven. Vier jaar geleden heb je een belofte gemaakt. Je wist nochtans dat het niet eenvoudig zou zijn. De universiteit is een enorm complex conglomeraat van tegengestelde belangen, kafkaëske bureaucratische structuren en eindeloze vergaderingen van alle soorten werkgroepen, raden, commissies en subcomités die een mens zich kan inbeelden. Om te zwijgen van het politieke getouwtrek op het hoogste niveau. Ik ben geen sentimentele man, Anne. Dat weet je. Maar toch wil ik mijn waardering voor jou uitdrukken. Laat mij heel eerlijk zijn.

In het begin was ik je liever kwijt dan rijk. Je weet evengoed als ik dat ik mijzelf jarenlang in een positie heb gemanoeuvreed die mij uiteindelijk zou toelaten de hoogste post te verwerven waar ik zo lang naar verlangde. En ik kwam er zo dicht bij. Het leek op een gegeven moment alsof ik maar mijn hand moest uitreiken en dichtknijpen. Maar het mocht niet zijn. Jij kwam eerste. Ik was tweede. Godverdomme, wat was ik kwaad. Ik? Verloren? Van een tsjeef dan nog? *Du jamais vu!* En waarom? Door een of ander debiel decreet uit Brussel dat stipuleerde dat er zowel een mannelijke als een vrouwelijke kandidaat moest zijn? Zelfs Napoleon had met zijn aambeien nog een beter excuus waarom hij Waterloo verloren had. Maar neen. Het lot had beschikt dat jij, Anne, en niemand anders, mijn Waterloo zou zijn. De puist op mijn gat. De eerste vergaderingen waren ernaar. Hoe ik die apologetische klootzakken uit Brussel vervloekte die zo nodig hun politieke correctheid moesten etaleren. Ongetwijfeld van hetzelfde slag pipo dat op hun dertigste nog altijd 'mama' zegt tegen hun moeder, ostentatief 'witte man' gebruikt in plaats van blanke en al eens graag een elektrische tandenborstel in het gat steekt. Ik dacht dat die gedachten privé waren gebleven, maar de blikken op de nieuwjaarsrecepties van de vakgroep Gender en Diversiteit zijn

sindsdien nooit meer dezelfde geweest. Maar ik dwaal af. Mijn punt is, Anne, dat ik je diep ben komen te respecteren gedurende onze samenwerking. De vieze blikken die je van mij te verwerken kreeg. Je immer professionele houding als antwoord. Zelfs tijdens onze ruzies bleef je altijd rationeel je punt verdedigen. En plots begon ik dingen op te merken die voorheen onzichtbaar voor mij waren gebleven. Hoe die ene lok in je haar altijd loskomt van de

haarlak. Hoe je sepiaroze mondhoek krult als je fronst bij een moeilijk document. De welving van je benen onder je kokerrok – die benen! Die benen! Beschavingen bloeien en vallen en die benen zullen nog altijd een eeuwigdurend testament aan de menselijke schoonheid blijven. En ook jij voelde een verandering. Je vinger die net iets te lang op mijn duim bleef rusten toen ik je gevallen pen teruggaf. Ik ben geen sentimentele man, Anne, dat weet je, maar weet je hoe ze in de films slaande ruzie hebben, steeds dichterbij elkaar toe schreeuwen en plots elkaar binnendraaien dat het geen naam heeft? Dat heb ik altijd bullshit gevonden. Dat vind ik nog altijd. Maar het is toch maar mooi wat er gebeurd is. De passie! Het verborgen vuur dat tussen jouw lendenen schemerde en geduldig zijn tijd afwachtte om op te flakkeren tot een wereldbrand! Ik had er geen flauw benul van. Herinner je dat we

een betekenisvolle grijns naar elkaar wierpen toen dat ene rechtse stuvterje een gedegouteerde blik wierp op die vreemde natte vlek op zijn plaats aan de vergadertafel van de raad van bestuur? We zwoeren ons geheim met niemand te delen. We wisten dat er nooit veel van ging komen. We deden het toch. Samen. En nu zijn de vier jaar bijna voorbij. Je was een fantastische rector, Anne. Laat niemand je anders vertellen. Men kan zich afvragen wat er gebeurd zou zijn in een andere tijd, een andere context, een andere ...

Maar ik ben geen sentimentele man, Anne.

Dat weet je.

Liefs, Freddy

IS HET RIK OF RIK?

1 Rik
Gedachte over m'n gedachten: ze laten zich soms neerschrijven. Vaker nog worden ze, door te schrijven. Of te spreken.

← ↻ ❤️ 1

2 Rik
Elke voetstap klinkt als een kaakslag. Er is meer dan wetenschap alleen.

🌐 Translate from Dutch
← ↻ ❤️ 1

3 Rik
Heksenjacht. Ook al zijn er geen heksen meer, de jacht verloopt zoals weleer.

🌐 Translate from Dutch
← 18 ↻ 18 ❤️ 81

4 Rik
Ze staren stil, naar zij die praten. In zwart plastic gehulde praatpalen. Stomme getuigen. Van een tokkelbakloos verleden.

🌐 Translate from Dutch
← ↻ ❤️ 1

5 Rik
Het schrijven van 'een nieuwjaarspraatje'. De kunst van het tellen. Tot tien. Om dan te schrappen. De kunst van het koorddansen.

🌐 Translate from Dutch
← 3 ↻ ❤️

6 Rik
Heel toevallig weerklinkt muziek uit mijn jeugd. En opeens weet ik weer precies wat ik toen hoopte en verwachtte, hoe ik dacht.

🌐 Translate from Dutch
← 9 ↻ 4 ❤️ 82

7 Rik
Schrijven bij valavond. Absolute stilte. Geen wrevel, geen verlangen, geen onrust, geen rancune.

🌐 Translate from Dutch
← 7 ↻ 3 ❤️ 34

8 Rik
Schrijven op zondagmorgen. Het joggen van de geest, terwijl ochtendlicht de kamer binnenvalt.

🌐 Translate from Dutch
← 7 ↻ 14 ❤️ 73

9 Rik
Blik door het raam. Waren er geen vogels, dan leek de wereld versteend. Blik op de krant. Schaduw. Een figuur. Hard als steen.

@DeStandaard
🌐 Translate from Dutch
← ↻ ❤️ 2

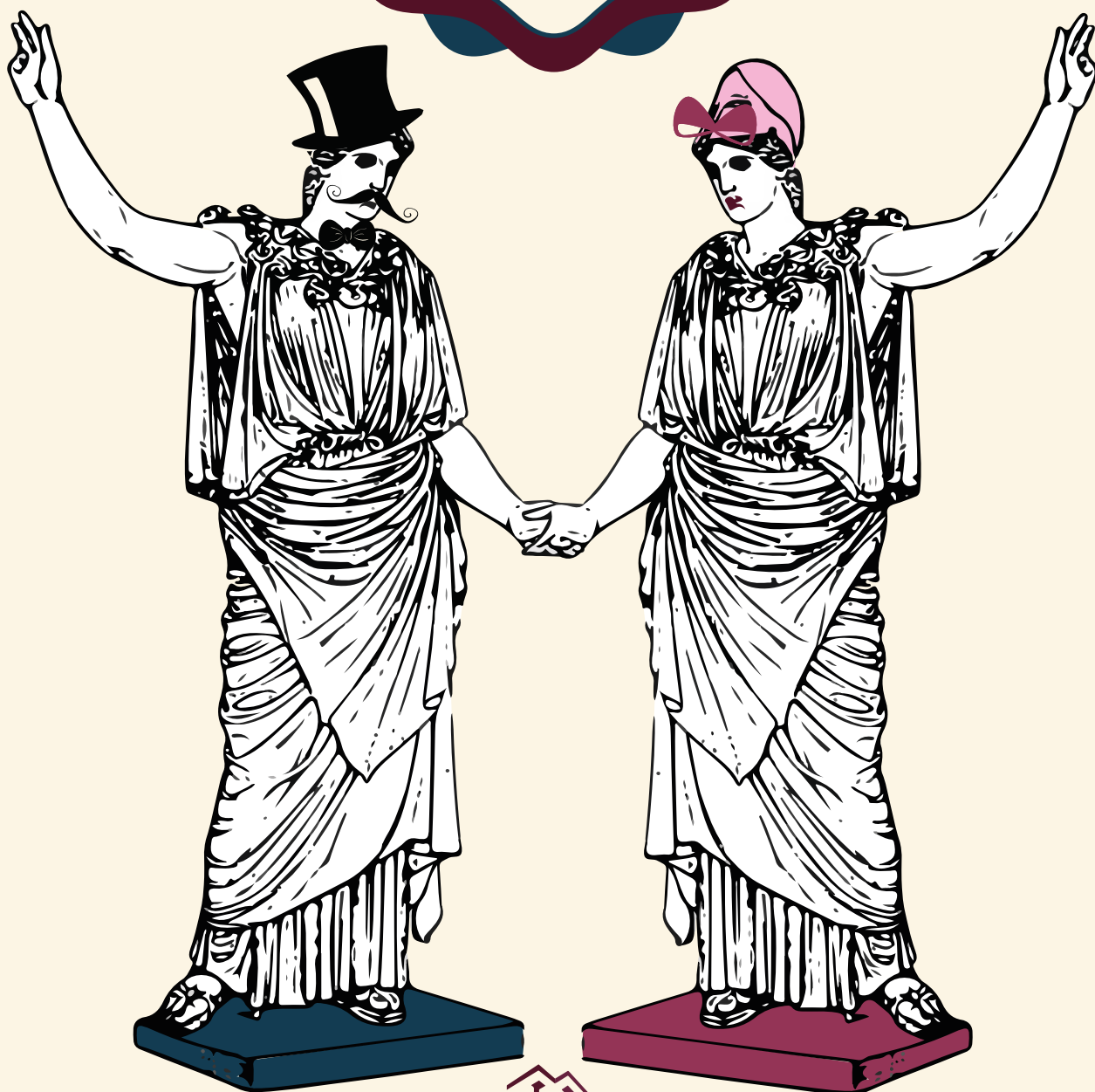
1 @rvdwalle / 2 Fouti het is @TortfBot. / 3 @tortfrik / 4 @rvdwalle / 5 @rvdwalle / 6 @tortfrik / 7 @tortfrik / 8 @tortfrik / 9 @rvdwalle

OPLOSSINGEN

WIE?

wordt onze nieuwe

RECTOR

VOLG DE VERKIEZINGEN VIA
GENTSE STUDENTENRAAD EN STEM MEE
#UGENTKIEST #GENTSESTUDENTENRAAD

VOLG DE GENTSE STUDENTENRAAD!

[f](#) Gentse Studentenraad [t](#) Gentse Stud [s](#) Gstudentenraad